

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148

Ἰδιοκτήτης — ἐκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18

Υπεύθυνος μετὰ τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΣΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

Στὴ πεντάχρονη πορεία τῆς ἐκδοσῆς μας στεκόμαστε ἔξω ἀπὸ πολιτικές θέσεις ἢ σκοπιμότητες, μιὰ καὶ τὸ Δελτίο ἔχει χαρακτήρα τοπικὸ καὶ περιεχόμενο κοινωνικοπολιτιστικὸ καὶ λαογραφικόν. Ὅμως ξέχωρα ἀπ' τὶς θέσεις αὐτὲς ἀλλὰ καὶ τὶς θέσεις τοῦ καθένα, ἢ ἀναφορὰ στὴν πραγματικότητα νομίζουμε ὅτι εἶναι κάτι σὰν χρέος, εἶναι μιὰ ἀλήθεια μιὰ κατάσταση θγαλμένη ἀπὸ τοὺς συγχωριανούς. Εἶναι μιὰ πρωτοφανὴ συμμετοχὴ στὴν ΑΛΛΑΓΗ καὶ θεωροῦμε καθήκον νὰ τὴ δοῦμε ἀπὸ τὴ σκοπιὰ καὶ τὰ ὅρια ποὺ τὴν ἐνστερνίστηκαν» οἱ δικοὶ μας ἄνθρωποι, ποὺ διαπίστωσαν μιὰ ἐχθρική συμπεριφορὰ ἀπὸ τοὺς «μέχρι πρό τι» κυβερνῶντες» εἰς θάρος τῆς Καλοσκοπῆς ποὺ καὶ τὸ 1977 τόλμησε μαζί με ἄλλα 3 χωριὰ τοῦ Νομοῦ νὰ τοὺς φέρει σὲ δευτέρη θέση, με ἀποτέλεσμα νὰ γραφτεῖ στὸ μαυροπίνακα.

Χρόνια καὶ χρόνια διαθαίνουμε τὸ δρόμο τῆς λησμονιᾶς καὶ τῆς ἐγκατάλειψης, κατὰ πῶς ἦταν οἱ βουλὲς τῶν «ἀφεντάδων» τοῦ Νομοῦ. Οἱ βουλευτὲς ξαφνικὰ στὰ 4 χρόνια, ἀνακάλυπταν πῶς ὑπάρχουν ὀρεῖνὰ χωριὰ στὸ χάρτη τῆς Φωκίδας καὶ ἔφταναν σιμὰ τοὺς γιὰ νὰ ζητιανέψουν τὴ ψῆφο. Ὁ νομάρχης στὰ τόσα χρόνια ποὺ νομαρχεῖει στὸ τόπο, μόλις φέτος τὸ καλοκαίρι θρῆκε τὸ δρόμο νὰ ἀνεβεῖ στὴν Καλοσκοπή, γιὰ τὰ πάρα πάνω χωριὰ δὲν γίνεται λόγος, τὰ εἶχε μόνο ἀκουστά. Ὁλοκληρωτικὴ ἐγκατάλειψη τῆς ὀρεινῆς Παρνασσίδας ἀλλὰ καὶ τῆς Δωρίδας. Συνθήκες ἐξαθλίωσης, μαρασμοῦ, ἀδιαφορίας, συνθήκες ἀπάνθρωπες ποὺ καταρακώνουν καὶ ἐξευτελίζουν τὸν ἄνθρωπο, ἀφήνοντάς τον στὴν

τύχη του, ἐντελῶς, ἀφήνοντάς τον νὰ πεθαίνει σὰν «ζωντανό» ἀβοήθητος ἀπὸ γιατρὸ καὶ φάρμακα.

Αὐτὸς ὅμως ὁ τέταρτης κατηγορίας λαὸς κατὰ τὶς βουλὲς τῶν «προστατῶν» ξύπνησε καὶ θρυλήθηκε. Στέναξε κάτω ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψη καὶ τὴν κοροϊδία καὶ ἀποφάσισε νὰ ἀπαλλαχτεῖ ἀπ' τοὺς ψευτοπροστάτες, γύρεψε νὰ γευτεῖ τὰ λίγα ἔστω ἀπαραίτητα ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ ἀνήκουν σὲ κάθε Ἑλληνα πολίτη. Αὐτὸ τὸ ξύπνημα ἔγινε ἀπαιτήση, πῆρε σάρκα καὶ ὅσῳ, ἔγινε ψῆφος ποὺ τιμώρησε τοὺς προστάτες. Ἡ ἀλλαγὴ γλυκοχάραξε καὶ στὴ Φωκίδα, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια καὶ τὸ ψεύτικο κάστρο ποῦχαν χτίσει οἱ προστάτες, γκρεμίστηκε σὰν χάρτινος πύργος. Αὐτὴ λοιπὸν τὴν ἀλλαγὴ ποὺ ἐνστερνίστηκε ὁ Φωκικὸς λαός, ὅπως ὁλόκληρος ὁ λαὸς τῆς πατρίδας μας περιμένουμε νὰ τὴ δοῦμε νὰ ἐφαρμόζεται στὴν πράξη.

Δὲν ἔχουμε παράλογες ἀπαιτήσεις. Τὰ προβλήματα τοῦ τόπου, εἶναι γνωστά. Ἕνας δρόμος τῆς προκοπῆς, μιὰ συγκοινωνία τακτικὴ, ἕνας γιατρὸς γιὰ τοὺς ἀνθρώπους μας, ἕνα τηλέφωνο τῆς προκοπῆς, μιὰ κάποια τουριστικὴ ἀξιοποίηση τῶν πανέμορφων χωριῶν, μιὰ προστασία ἀπὸ τὶς ληστρικὲς ἐταιρίες τοῦ θωξίτη.

Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση καὶ Σύλλογοι εἶναι ἐτοιμοὶ νὰ θεροῦν στὸ πλευρὸ τῶν Ἀρχῶν γιὰ νὰ δώσουν χέρι βοήθειας σὲ ὅτι χρειαστεῖ. Μάθαμε καρτερικὰ νὰ περιμένουμε χρόνια καὶ χρόνια. Κάποτε πρέπει νὰ νοιώσουν καὶ τὰ χωριὰ μας τὸ στοργικὸ χέρι τοῦ Κράτους.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Κοινοτικά έργα

Το καλοκαίρι το χωριό είχε μεταβληθεί σέ εργοτάξιο από τὰ συνεργεία τῶν εργολάβων πού ἔφτιαχναν διάφορα κοινοτικά ἔργα καὶ συγκεκριμένα δρόμους. Τὸ σύνθημα «δρόμος σέ κάθε σπίτι τοῦ χωριοῦ» μπορούμε νὰ πούμε ὅτι ὁλοκληρώνεται. Συνοικίες πού ἡ πιὸ κοντινὴ ἀπόσταση μὲ τὸ δρόμο ἦταν πάνω ἀπὸ ἑκατοντάδες μέτρα σήμερα βλέπουν τὸ αὐτοκίνητο μπροστὰ στὰ σπίτια τους. Ὁ πρόεδρος Θεμιστοκλῆς Ραπτόπουλος πραγματικά, κατέβαλε καὶ καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες γιὰ ὅλο τὸ χωριό. Σήμερα ἐλάχιστα εἶναι τὰ σπίτια πού δὲν ἐξυπηρετοῦνται. Ὁφείλουμε νὰ τονίσουμε ὅτι ἐδῶ σκοντάφτει τὸ θέμα στὶς ἰδιοκτησίες. Εἴπαμε, λίγα μέτρα γῆς γιὰ νὰ περάσει ἕνας δρόμος δὲν εἶναι δὰ καὶ καταστροφή. Ἄς δείξουν κατανόηση οἱ λίγοι δύστροποι συγχωριανοί.

Καθαριότητα - Σκουπίδια

Τὸ χωριό τὸ καλοκαίρι ἔλαμπε ἀπὸ καθαριότητα. Δρόμοι, γειτονιὲς καὶ κοινόχρηστοι χώροι παρουσίαζαν μιὰ πολιτισμένη καὶ πεντακάθαρη ὄψη. Σ' αὐτὸ συνέβαλαν ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ πού εἶχε τὴν ὅλη ἐπίβλεψη, ἀλλὰ καὶ ὁ Σύνδεσμος πού τοποθέτησε τὸ Γιάννη Κουφὸ γιὰ τὴ συλλογὴ τῶν σκουπιδιῶν. Σ' αὐτὸ τὸ σημείο ὀφείλουμε νὰ τονίσουμε ὅτι ὁ Γιάννης Κουφὸς ὑπῆρξε ὁ βασικὸς συντελεστὴς τῆς καθαριότητας. Στὶς καθορισμένες μέρες μὲ τὸ γαϊδουράκι καὶ τὶς «κόφες», ὁ Γιάννης ὀργωνε τὶς γειτονιὲς καὶ δὲν ἄφηνε οὔτε χαρτάκι. Τὸν Γιάννη ὁ Σύνδεσμος εὐχαριστεῖ γιὰτὶ ἀνταποκρίθηκε μὲ τόση εὐσυνειδησία στὸ δύσκολο ἔργο πού τοῦ ἀναθέσαμε.

Ἀλλὰ καὶ οἱ νοικοκυρὲς ἔδειξαν ὅτι ξέρουν νὰ συμμορφώνονται ὅταν ὑπάρχουν οἱ προϋποθέσεις. Ὅλες τοποθετοῦσαν τὰ σκουπίδια μέσα μας κρύβουμε τεράστια ἀποθέματα ζαν στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου. Νὰ λοιπὸν πού μέσέα μας κρύβουμε τεράστια ἀποθέματα εὐπρέπειας, νοικοκυροσύνης, πολιτισμοῦ, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχουν τὰ κατάλληλα ἐρεθίσματα.

Μνημεῖο Παπαντριά

Τὸ μνημεῖο Παπαντριά στὸ χωριό μας πού κατασκευάστηκε ἀπὸ τὸ Σύνδεσμο ἀλλὰ καὶ προσφορὲς συγχωριανῶν, ὁλοκληρώθηκε καὶ ἀποτελεῖ πραγματικὸ στολίδι. Ὁ Πέτρος Κουτσουβέλης μὲ δική του δαπάνη, τοποθέτησε στὸν χώρο μαρμάρινα κολωνάκια πού συνδέονται μὲ προστατευτικὴ ἀλυσίδα καὶ ὁλοκληρώνουν ἔτσι τὴν εἰκόνα τοῦ μνημείου. Τὸν συγχωριανὸ Πέτρο Κουτσουβέλη γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ἀμέριστη συμπαράσταση καὶ ἀγάπη του στὸ χωριό.

Ἀναμεταδότης

Οἱ προσπάθειες καὶ οἱ ἐνέργειες γιὰ τὸν ἀναμεταδότη ὁλοκληρώθηκαν καὶ σύντομα ἀναμένονται θετικὰ ἀποτελέσματα. Ἦδη ὁ τεχνίτης πού ἀνέλαβε τὸ ἔργο ἐργάζεται γιὰ τὴν τοποθέτηση τῶν μηχανημάτων. Ἡ συνολικὴ δαπάνη πού ἀνῆρθε στὸ ποσὸ τῶν 200.000 δραχμῶν καλύφθηκε μὲ 100.000 ἀπὸ τὸ ταμείο τοῦ Συνδέσμου καὶ 100.000 ἀπὸ ἔρανο πού ἐγίνε στὸ χωριό μὲ πρωτοβουλία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου. Ἐνα πραγματικὰ ὡραῖο ἔργο πού θὰ δώσει ἐπιτέλους τὴ δυνατότητα στοὺς τηλεθεατὲς τοῦ χωριοῦ νὰ ἀπολαύσουν αὐτὸ τὸ σύγχρονο ψυχαγωγικὸ μέσο. Ἀξίζει ἐδῶ νὰ σημειωθεῖ ἡ προσφορὰ ἐργασίας τοῦ συγχωριανοῦ Χρήστου Τομαρᾶ πού κατασκεύασε τὰ δύο μικρὰ οἰκήματα γιὰ τὰ μηχανήματα καὶ ἡ προσφορὰ μέρους τῶν ὑλικῶν γιὰ τὸ μικρὸ οἶκημα στὴν Παναγία ἀπὸ τὸ Φ. Λευκαδίτη. Θᾶταν ὅμως παράλειψη νὰ μὴν εὐχαριστήσουμε καὶ ὅλους τοὺς συγχωριανούς πού συνεισέφεραν στὸν ἔρανο γιὰ τὴ συγκέντρωση τῶν χρημάτων.

Γλέντι στὰ γρήγορα

Ἡ ἰδέα τοῦ μπάρμπα - Γιάννη γιὰ ἕνα γλεντάκι στὴν Παναγία, ἀποδείχτηκε θαυμάσια. Χορὸς καὶ τραγούδι δημιούργησαν μεγάλο κέφι στοὺς συγχωριανούς πού συγκεντρώθηκαν τῆς Παναγίας στὸ χωριό. Λεπτομέρειες σὲ ἄλλη σελίδα.

ΟΙ... ΕΞΥΠΝΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΡΟΪΔΑ

Ἡ ἀνταπόκριση τῶν συγχωριανῶν μας στὸν ἔρανο γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐξόδων τοῦ ἀναμεταδότῃ ἦταν συγκινητική. Ὅμως ὑπῆρξαν καὶ ἐξαιρέσεις, πλὴν ἐλάχιστες. Εἶναι μερικοὶ συγχωριανοὶ ποὺ ὄχι μόνο δὲν ἔβαλαν τὸ χέρι στὴ τσέπη νὰ ἐνισχύσουν αὐτὴ τὴν προσπάθεια —παρόλο ποὺ εἶναι σὲ πολὺ καλὴ οἰκονομικὴ κατάσταση— ἀλλὰ λένε ἀπὸ πάνω καὶ τὰ λογάκια τους καὶ θεωροῦν κοροΐδα αὐτοὺς ποὺ ἔστω καὶ ἀπὸ τὸ ὑστέρημά τους ἐνίσχυσαν τὸ ἔργο. Εἶναι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ποὺ ποτὲ μέχρι σήμερα δὲν ἔδωσαν δραχμὴ γιὰ τὸ Σύνδεσμο, ποὺ δὲν ἔδωσαν δεκάρα γιὰ τὸ Δελτίο. Καὶ εἶναι ἄνθρωποι ποὺ μένουν στὸ χωριὸ καὶ πρῶτοι καὶ καλύτεροι ἀπολαμβάνουν ὅσα ὁ Σύνδεσμος προσφέρει.

Δὲν πειράζει ὅμως χαλάλι τους. Πρέπει ὅμως νὰ καταλάβουν ὅτι κάθε ἔργο ποὺ γίνεται εἶναι γιὰ τὸ χωριὸ μας καὶ γιὰ τὸ καλὸ ὅλων καὶ πὼς δὲν ὑπάρχουν κοροΐδα ἀλλὰ ἄνθρωποι ποὺ ἀγαπᾶνε τὸ χωριὸ τους.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΩΝ

Οἱ βουλευτικὲς Ἐκλογὲς ἀνήκουν στὸ παρελθὸν πλὴν τὸ χωριὸ ἔζησε ἔντονα τὸν προεκλογικὸ ἀγώνα, εἰδικὰ λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς ὅταν ἀνέβηκαν πολλοὶ συγχωριανοὶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Ὁμολογουμένως τὸ κλίμα ποὺ ἐπεκράτησε ἦταν μοναδικό. Οἱ ἀπόψεις ἀνταλλάσσονταν μέσα σὲ πολιτισμένη ἀτμόσφαιρα καὶ ὁ ἀγώνας διεξήχθη σὲ ψηλὰ ἐπίπεδα. Τὸ ἄσχημο ἦταν ἡ ρύπανση τῶν τοίχων μὲ σπρέϋ καθὼς γράφτηκαν ὀνόματα καὶ συνθήματα.

Τέλος πάντων, ὅλα πέρασαν καὶ ἡ κάλη ἐδῶσε τὰ παρακάτω ἀποτελέσματα:

ΠΑ.ΣΟ.Κ.	221	ψηφοί
Ν. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	89	»
Κ.Κ.Ε.	34	»
Κ. ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ	11	»
ΕΔΗΚ	1	»
Κ.Κ.Ε. Ἐσωτ.	1	»

Στὸ νομὸ Φωκίδας ἐκλέχτηκαν μὲ τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ ὁ Κώστας Μπακογιάννης καὶ μὲ τὴ Ν. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ὁ Νίκος Γκελεστάθης. Καὶ οἱ δύο βουλευτὲς εἶναι νέα πρόσωπα στὴ Βουλὴ. Καλορίζικοι λοιπόν, καὶ περιμένουμε νὰ

δοῦμε τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ Φωκίδα νὰ φτάνει σὲ ζηλευτὰ ἐπίπεδα.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΓΙΑΤΡΟΥ

Στὴ θέση τοῦ ἀγροτικοῦ ἱατροῦ στὰ Καστέλλια τοποθετήθηκε ὁ νέος συγχωριανὸς γιατρὸς Ἀλέκος Ἀγγ. Ἀλεξίου. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ γιατρὸς ἔχει στὸν τομέα του καὶ τὸ χωριὸ μας. Ἔτσι πιστεύουμε ὅτι οἱ συγχωριανοὶ θὰ ἔχουν μιὰ ἰδιαίτερη φροντίδα καὶ ὁ Ἀλέκος θὰ τοὺς φροντίζει καὶ θὰ συμπαραστέκεται μὲ τὸ πάρα πάνω, ἀνεβαίνοντας στὸ χωριὸ πιὸ συχνὰ ἀπ' ὅτι οἱ προκάτοχοί του.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ ΞΕΝΩΝΑΣ

Ὁ συγχωριανὸς Τάκης Ν. Κυρίτης ἀποπεράτωσε τὴν ὥραία οἰκοδομὴ ποὺ ἔκανε στὸ χωριὸ πάνω στὸ πατρικὸ σπιτί. Μὲ ἐπιστολὴ του ὁ ἴδιος μᾶς γνώρισε ὅτι τὸ οἶκημα ἀπὸ τὸν ἐρχόμενο χρόνο θὰ λειτουργήσει σὰν ξενῶνας. Νὰ λοιπὸν ποὺ μιὰ ἀρχὴ γίνεται, μιὰ ἀρχὴ σωστὴ καὶ προγραμματισμένη, γιὰτὶ ὅπως μάθαμε εἶναι ἄρτια ἐξοπλισμένο μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα. Τὸ Δελτίο σὲ μελλοντικὴ ἐκδοσὴ θὰ ἐνημερώσει καὶ πάλι στοὺς συγχωριανοὺς ἀναφέροντας περισσότερες λεπτομέρειες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ — ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Τὰ δύο τελευταῖα χρόνια πραγματικὰ τὸ χωριὸ μας ἔχει ἀλλάξει ὄψη, ἀλλὰ διάχυτη εἶναι καὶ ἡ ἀλλαγὴ νοοτροπίας τῶν συγχωριανῶν, ντόπιων καὶ παραθεριστῶν.

Ἡ Κοινότητα καὶ ὁ Σύνδεσμος, δουλεύοντας ἀρμονικὰ σὲ μιὰ πρωτοφανὴ βάση συνεργασίας ποὺ τὴν διακρίνει ἡ εἰλικρίνεια καὶ ὁ κοινὸς στόχος, ἔκαναν τόσα ἔργα ποὺ ποτὲ ἄλλοτε δὲν ξανάγιναν στὸ χωριὸ.

Ἡ νοοτροπία τῶν συγχωριανῶν ἄλλαξε ριζικὰ καὶ βλέπεις μιὰ ἀγάπη γιὰ τὸ χωριὸ καὶ τὸν Σύνδεσμο, ποὺ ἐκφράζεται μὲ ἐνεργὴ συμπαράσταση στὶς ὅποιεςδήποτε ἀνάγκες, εἴτε προσωπικῆς ἐργασίας, εἴτε οἰκονομικῆς ἐνίσχυσης. Ἡ καθαριότητα τοῦ χωριοῦ, ἡ φροντίδα τῶν σπιτιῶν, ἡ ἄριστη συμπεριφορὰ, εἶναι δείγματα μιᾶς καλῆς ἐποχῆς ποὺ ἔρχεται γιὰ τὸ χωριὸ.

Οἱ νέοι μας, οἱ αὐριανοὶ συνεχιστὲς τῆς Κου-

κουβιστιανής οικογένειας, υπόσχονται πολλά, όχι μόνο με τις επιτυχίες τους στον τομέα των γραμμάτων, αλλά με την ενεργή συμπαράστασή τους στις ανάγκες του χωριού και με την προσπάθειά τους για μιὰ πολιτιστική ανάπτυξη που ξεκινάει απ' τὸ πνευματικὸ κέντρο.

Μπορούμε λοιπὸν νὰ υπερηφανευόμαστε πὼς ἡ τωρινὴ Καλοσκοπὴ εἶναι τὸ κάτι ἄλλο στὴν περιοχή μας καὶ δίκαια μᾶς θεωροῦν σὰν τοὺς πιὸ προοδευτικούς καὶ πετυχημένους ἀνθρώπους, μόνο νὰ μὴν τὸ πάρουμε ἀπάνω μας.

Ἄνοιχτὴ ἐπιστολὴ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΦΩΚΙΔΟΣ

Σεβασμιώτατε,

Στὸ χωριό μας, Καλοσκοπὴ Φωκίδος, θελήσαμε νὰ θάλουμε μηχανήματα ἀναμεταδόσεως τοῦ τηλεοπτικοῦ δικτύου γιὰ νὰ μποροῦν οἱ συγχωριανοί μας νὰ ἀπολαμβάνουν αὐτὸ τὸ μέσο ἐνημερώσεως καὶ ψυχαγωγίας, τὴν τηλεόραση, γιὰ νὰ ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν πᾶρα ἔξω κόσμο καὶ νὰ μὴν ζοῦν ἀπομονωμένοι.

Χρειάστηκε λοιπὸν ἓνα μικρὸ μηχανήμα νὰ τοποθετηθεῖ στὸ καμπαναριὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριού, σὰν τὸ πιὸ κατάλληλο σημεῖο γιὰ τὴν κάλυψη ὅλων τῶν σπιτιῶν, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι ὄχι μόνο δὲν θὰ θίγονταν ἡ ἐκκλησία ἀλλὰ θὰ ἐνισχυόταν καὶ τὸ ἀλεξικέραυνο γιὰ πρόληψη κάθε κινδύνου.

Δυστυχῶς ὅταν τὸ αἶτημά μας ἦλθε ἐνώπιον Ὑμῶν μὲ ἐπιτροπὴ συγχωριανῶν, ἔτυχε σφοδρᾶς ἀντιδράσεως ἐκ μέρους σας, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ «καταλύσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομώντος», ἢ νὰ ἐπρόκειτο περὶ «μιαρᾶς πράξεως», περὶ κολασίμου ἐνεργείας.

Σεβασμιώτατε, ὁ ναὸς αὐτὸς ἔχει κτισθεῖ μὲ τὸ ὑστέρημα τῶν χωρικῶν καὶ μὲ τὸ συνάλλαγμα τῶν μεταναστῶν μας. Ἔχει κτισθεῖ μὲ τὸν ἰδρωτὰ ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων γιὰ νὰ δέονται πρὸς τὸν Κύριο, ἔτσι ὅπως ὀρίζει τὸ Εὐαγγέλιο καὶ ἡ παράδοση. Αὐτὸς ὁ ναὸς ἀνήκει δικαιοματικὰ καὶ ἠθικὰ στοὺς ἀνθρώπους τῆς Καλοσκοπῆς, ποὺ κουβάλησαν τὴν πέτρα στὴ ράχη τους γιὰ νὰ τὸν κτίσουν. Δὲν νομίζουμε ὅτι ἡ τοποθέτηση ἑνὸς μηχανήμα-

τος θὰ ἀλλοίωνε τὴν πίστη τῶν χωρικῶν ἢ θὰ ἀλλάζε τὸν προορισμὸ τοῦ ναοῦ. Ἀντίθετα ἡ τηλεόραση ἔχει τόσες ἐκκλησιαστικὲς ἐκπομπές ποὺ πιστεύουμε ὅτι συμβάλλει στὴν καλλιέργεια τῆς πίστεως καὶ ὁλοκληρώνει τοὺς Χριστιανούς.

Ἡ ἀντίδρασή σας αὐτὴ μᾶς ἐξέπληξε. Οἱ ἐνεργεῖες αὐτὲς ἀπομακρύνουν τὸ ποίμνιο ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ἀντὶ νὰ τὸ συγκεντρώσουν. Δὲν πειράζει ὅμως, ἐμεῖς θρήκαμε δευτερεύουσα λύση ἔστω καὶ μὲ λιγότερο καλὴ ἀπόδοση. Πιστεύουμε ὅτι χρέος τῆς ἐκκλησίας δὲν εἶναι μόνο τὸ τελετουργικὸ ἀλλὰ καὶ οἱ κάθε ἄλλου εἴδους πολιτιστικὲς καὶ ἀνθρωπιστικὲς ἐκδηλώσεις ποὺ φέρνουν τὸν ἀνθρώπο πιὸ κοντά, ποὺ αἰσθάνεται τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ κλήρου ποὺ ὁλοκληρώνουν τὴν ἀποστολὴ τῆς ἐκκλησίας καὶ φτιάχνουν ἀνθρώπους ἀληθινὰ πιστοὺς καὶ πραγματικούς Χριστιανούς.

Τὸ καμπαναριὸ ἂν δὲν τὸ συντηρήσει ὁ ὁβολὸς τοῦ χωρικοῦ, ἂν δὲν τὸ φροντίσει ὁ μάστορας τοῦ χωριού θὰ πέσει. Ἴσως ἐμεῖς σὰν λαϊκοὶ νὰ βλέπουμε τὰ πράγματα ἀπὸ ἄλλη ἄποψη.

Εὐσεβᾶστως

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο

ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΝΕΚΡΩΝ ΗΡΩΩΝ

Στὸ ἐξῆς ξεφυλλίζοντας οἱ νέες γενιὲς τὶς σελίδες τῆς ἀληθινῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ποὺ γράφτηκε μὲ ποτάμια αἵματος, αὐταπάρνης καὶ πατριωτισμοῦ θὰ διαβάζουν στὸ μεγάλο κεφάλαιο τῆς Ἑθνικῆς μας Ἀντίστασης τὴ μάχη τῆς Ἀγίας Τριάδας, θὰ μαθαίνουν πὼς τὰ παλληκάρια τοῦ Καλλία ἔπασαν «μέχρις ἐσχάτου» πολεμώντας τὸν ναζισμό.

Ἡ ἀναγνώρισή τῆς Ἑθνικῆς μας Ἀντίστασης εἶναι θέμα λίγων ἡμερῶν, ἴσως τὴν ὥρα ποὺ διαβάσετε αὐτὸ τὸ φύλλο, νὰ ἔχει ἀπαγγελθεῖ ἀπὸ τὴ νέα Κυβέρνηση. Εἶναι καιρὸς πιά πάνω στὸν τάφο τῶν παλληκαριῶν νὰ μπεῖ μιὰ μαρμάρινη πλάκα ποὺ θὰ θυμίζει τὴ μεγάλη θυσία.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀνακοινώσει τὶς ἐνεργεῖες ποὺ πρόκειται νὰ κάνει μετὰ τὴν ἀναγνώρισή τῆς Ἑθνικῆς Ἀντίστασης γιὰ τὴ δημιουργία μνημείου.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ — ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

«Γραμματιζούμενοι»

Την πρώτη θέση στις πολιτιστικές εκδηλώσεις που έγιναν το καλοκαίρι στο χωριό μας την κατέχει η θεατρική παράσταση που έδωσαν οι «ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ» με το έργο «Γραμματιζούμενοι» του Βασίλη Ρώτα.

Ήξιζει όμως να δοῦμε τὰ γεγονότα με τη σειρά τους.

Το προεδρείο του Συνδέσμου σε συνεργασία με τον επικεφαλής του θιάσου, ήθοποιό και θιασάρχη Φοῖβο Ταξιάρχη, τὸν ἄριστο συγχωριανό καλλιτέχνη, ἔκλεισαν νὰ δοθεῖ ἡ παράσταση στὸ χωριό τὴν 1η Αὐγούστου.

Θὰ μᾶς πεί σὲ μιὰ συνάντησή μας ὁ ἀγαπητὸς Φοῖβος: Τόχα τάμα κάποτε στὰ "Αγία χώματα τῆς μάννας Κουκουβίστας νὰ δώσω μιὰ παράσταση σὰν ἐλάχιστο φόρο τιμῆς, στὴ γενέτειρα, στοὺς ἀνθρώπους, στοὺς ἀγωνιστές. Αὐτὴ ἡ πρότασή σας με συγκινεῖ καὶ παράλληλα με δεσμεύει γιὰ τὸν τόπο πού λάτρεψα καὶ λατρεύω».

Στὴν ἴδια συνάντηση ὁ Φοῖβος θὰ ἀρνηθεῖ νὰ ἀναλάβει ὁ Σύνδεσμος τὸ οἰκονομικὸ θᾶρος. Τοῦτο ὅμως εἶναι παράλογο μιὰ καὶ τὰ ἔξοδα εἶναι τεράστια. Τὴν ἀρνήσή του τὴν κάμψαμε δύσκολα, συμφωνώντας νὰ καλύψουμε ἕνα μικρὸ μέρος ἀπὸ τὰ ἔξοδα μόνο τοῦ θιάσου, τὰ ὑπόλοιπα ἦταν ἐπιβάρυνση τοῦ ἴδιου. Χειρονομίες σπάνιες, χειρονομίες πού παρὰ τὴν ἐπιμονή του νὰ μὴν εἰπωθεῖ, θεω-

ροῦμε χρέος νὰ τὸ γνωρίσουμε σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μας. Ὁ Φοῖβος δὲν εἶναι μόνο ὁ μεγάλος Καλλιτέχνης, εἶναι ὁ ὀλοκληρωμένος ἄνθρωπος, ὁ φλογερὸς Κουκουβιστιανός, ὁ λεβέντης, ὁ ἀγωνιστής. "Ας μᾶς συγχωρέσει γιὰ τούτῃ τὴ μικρὴ κριτικὴ πού τοῦ κάνουμε.

"Ετσι φτάσαμε λίγες μέρες πρὶν τὴν παράσταση. Μὲ τὴ βοήθεια συγχωριανῶν καὶ τῆς νεολαίας, στήθηκε μιὰ μεγάλη ἐξέδρα στὸ χοροστάσι, μεταφέρθηκαν πλίνθοι κι' ἐγιναν αὐτοσχέδια καθίσματα κι' ὅλα ἦταν ἔτοιμα.

Δυὸ ὥρες πρὶν τὴν παράσταση, ἡ προσέλευση θεατῶν ἦταν κάτι ἀνέλπιστο.

Πάνω ἀπὸ 1.500 ἄνθρωποι κάθε ἡλικίας, οἱ πλείότεροι ὄρθιοι καρτέραγαν πάνω στὰ ἀπλὰ σκηνικὰ νὰ γευτοῦν κάτι ἀλλοιώτικο. Ἡ ὥρα σίμωσε. Καθὼς τὸ σούρουπο εἶχε πέσει, καὶ ἡ ἀστροφεγγιὰ με τὴν τέλεια καθησυχασμένη ατμόσφαιρα καρτεροῦσαν νὰ δεχτοῦν τὸ θιάσο ἀνυπόμονα. Τὰ λίγα φῶτα ἀναψαν φωτίζοντας τὴν σανιδένια ἐξέδρα. Καὶ νάτος! Μέσ' τὴ φορεσιά τοῦ πρωταγωνιστῆ πού σὲ λίγο θὰ οἰκῶνε τὸ πλείοτερο θᾶρος τῆς παράστασης, λεβέντης, θρεμμένος με τὸ μόχθο τῆς Κουκουβιστιανῆς γῆς, ποτισμένος τὰ ὅσια καὶ ἱερὰ νύματα τοῦ πατριώτη, τοῦ ἀγωνιστῆ, τοῦ καλλιτέχνη, τοῦ ὀλοκληρωμένου ἀτόμου, στάθηκε ἐκεῖ μπροστὰ στὴν ἄκρη, στὸ πάλκοσενικο. Καὶ καθὼς ὁ κόμπος τῆς συγκίνησης τὸν ἐπνίγε ἔκανε ἕνα μικρὸ χαιρετισμό, ἕνα χαιρετισμὸ μνημόσυνο σὲ ἀγώνες, θύμησης, περιπέτειες, ἀνθρώπους καὶ πράγματα. Στὸ ἄκουσμά τους καθηλωμένοι οἱ θεατὲς καμάρωναν, με ἕνα ρίγος διάχυτο στὸ κορμί τους.

Ἦταν ἕνας πρόλογος πού δὲν χρειάζεται κρίσεις καὶ σχόλια. Τὰ χειροκροτήματα ἦταν ἕνα ἐλάχιστο δείγμα ἀνταπόδοσης.

Στὴ συνέχεια ἦρθε ἡ παράσταση. Μὲ μιὰ λέξη ἦταν ἀριστουργηματικὴ. Οἱ ἡθοποιοὶ ἔδωσαν τὸν καλύτερο ἑαυτό τους. Μᾶς σαγήνεψαν. Οἱ πλοκὲς τοῦ ἔργου ἔθιγαν τὴ ψυχὴ κάθε θεατῆ καὶ ἀνακάλυπτε ὁ ἴδιος προσωπικά του βιώματα σὲ πρόσωπα καὶ πράγματα. Τὸ τέλος τῆς παράστασης ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Οἱ θεατὲς ἐγιναν ἕνα με τοὺς ἡθοποιούς. Ἀγκαλιές, φιλιὰ, συγκίνηση, δέος, νοσταλγία, μιὰ ὁμορφιά γεμάτη ἀγνὴ ἀνθρώ-

πινη έκδήλωση έκφρασμένη μέσα από την άνοθευτη ψυχή των χωρικών. Ήταν τὸ άνεπανάληπτο. Μπράθο στὸν Ταξιάρχη καὶ ὄλο τὸ ἐπιτελεῖο, μπράθο στὸν Σύνδεσμο ποὺ εἶχε αὐτὴ τὴν ὠραία ἰδέα.

Καὶ τοῦ χρόνου πάλι μαζί Ταξιάρχη. Ὁ τόπος μας ἔχει τόση ἀνάγκη ἀπὸ τοὺς δικούς του ἀνθρώπους μιὰ καὶ ἡ πολιτεία τὸν ἤθελε πάντα ξεχασμένο ἐπίμονα. Ἄς σταθοῦμε λοιπὸν ἐμεῖς κοντὰ του, κοντὰ στοὺς λιγοστοὺς ὀρεινοὺς ὀκρίτες τῆς Κουκουβίστας.

Ἄγῶνες δρόμου

Μιὰ ἄλλη ὠραία έκδήλωση ἦταν ἡ διοργάνωση ἀγῶνων δρόμου ἀντοχῆς. Τὴν ἰδέα αὐτὴ συνέλαβε καὶ ὑλοποίησε ὁ ἐξαίρετος γαμπρὸς τοῦ χωριοῦ μας Κώστας Λεβέντης (σύζ. Αἰκ. Μπουκουβάλα) παλιὸς ποδοσφαιριστῆς τῆς Παναχαϊκῆς καὶ σύμβουλος τοῦ Συνδέσμου Ποδοσφαιριστῶν.

Πλῆθος νεαρῶν παιδιῶν πῆραν μέρος καλύπτοντας τὴν ἀπόσταση ἀπὸ Κεφαλόθρυσο μέχρι πλατεῖα τοῦ χωριοῦ. Τοὺς δρομεῖς περιμένε πλῆθος συγκεντρωμένων συγχωριανῶν καὶ τοὺς χειροκρότησε θερμά. Στοὺς νικητὲς δόθηκαν πρωτότυπα βραβεῖα μέσα σ' ἓνα κλίμα συγκινητικό. Τὴν τελετὴ κάλυψε μὲ ὀμιλία ὁ διοργανωτῆς τῆς.

Μπράθο Κώστα Λεβέντη, τοῦ χρόνου μαζί μὲ τὸ Σύνδεσμο ἐλπίζουμε νὰ κάνουμε κάτι ὀργανωμένο βάζοντας τὰ θεμέλια γιὰ μιὰ σωστὴ έκδήλωση κάθε καλοκαίρι.

Ἡράκλεια 81

Μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ σημείωσε γιὰ δευτέρῃ χρονιά καὶ ἡ παράσταση «ΗΡΑΚΛΕΙΑ» ποὺ ἔγινε μὲ πρωτοβουλία τοῦ Δρεμισιώτῃ ἐπιχειρηματία Γιώργου Σιότροπου. Ὁ θίασος Χατζίσκου παρουσίασε τὸ ἔργο «ΙΚΑΡΟΣ» μὲ μεγάλη ἐπιτυχία. Πλῆθος θεατῶν παρακολούθησε τὴν παράσταση στὴ μαγευτικὴ τοποθεσία «Βρίζες».

ΜΕ ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΘΕΑΤΗ

τοῦ Κ. ΒΛΑΧΟΥ

Ήταν ἡ 1η Αὐγούστου γύρω στὶς 11 τὸ βράδυ. Στὸ χοροστάσι τοῦ χωριοῦ γύρω στὰ 1500 ἄτομα, μέσα σὲ μιὰ ἀπρόσμενα γαληνεμένη βραδυὰ δίχως τὸ ἐλάχιστο ἀγέρι, κάτω ἀπὸ μιὰ ἐπιβλητικὴ ἀστροφεγγιά, ἡ παράσταση τοῦ θίασου «Ἐλεύθεροι Καλλιτέχνες» πάνω στὴν πρόχειρῃ ἐξέδρα ἔδωσε τὸν καλύτερο ἐαυτὸ τῆς. Μὲ τὴ λήξη τῆς παράστασης, οἱ θεατὲς εἶχαν συγκλονιστεῖ καθὼς τὸ ἔργο τόσο πραγματικὸ καὶ ἀληθινό, τόσο ἀπλό καὶ κατανοητό, χάραξε παληὲς θύμησης καὶ ἐμπειρίες στὸν καθένα, ἔφερε τὸν καθένα στὸ ρόλο τοῦ πρωταγωνιστῆ, τὸν ἔσμιξε μὲ κείνες τὶς παληὲς καταστάσεις.

Τὸ ἔργο «Οἱ γραμματιζόμενοι» σὰν κείμενο δὲν χρειάζεται κριτικὴ. Τὸ ὄνομα τοῦ Βασίλη Ρῶτα τὰ λέει ὅλα. Σὰν παράσταση ἦταν συγκλονιστικὴ, ἦταν ὄνειρο, μεγαλεῖο δοσμένο μὲ πάθος ἀπ' ὅλους τοὺς ἡθοποιούς. Τὸ κύριο θάρρος ὅμως ἔπεσε στὸν δικὸ μας Φοῖβο Ταξιάρχη. Τὰ λόγια ὅσα καὶ νὰ εἰπωθοῦν θάβναι λίγα καὶ ἀνῆμπορα νὰ τὸν σκιαγραφήσουν. Μόνο τοῦτο θὰ πῶ. Ἡ Κουκουβίστα ἐνοιωσε τὴν μεγαλύτερη περηφάνειά της. Κι' ἦρθε ἀπάνω στὴ λήξη ἐκεῖνο τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς τῶν ἀγνῶν ἀνθρώπων. Θεατὲς καὶ ἡθοποιοὶ γίνηκαν ἓνα ἀπάνω στὸ παλκοσένικο. Δὲν ἦταν ἓνας συγχαρητήριο τυπικὸς χαιρετισμὸς ἀλλὰ ἡ ἀγνή, ἡ γνήσια, ἡ ἀνόθευτη Ρουμελιώτικῃ ψυχῇ, ποὺ ἐκφράζεται αὐθόρμητα, ποὺ ἀλλοτριώνεται μ' ἓνα ἀλάθητο κριτήριο ἐκεῖ ποὺ πρέπει, ἐκεῖ ποὺ ἀξίζει.

Αὐτὸ τὸ θέαμα, τὸ σφιχταγκάλισμα θεατῶν καὶ ἡθοποιῶν μούδωκε μιὰ πρωτόγνωρῃ

συγκίνηση, μιὰ θαυσιὰ ικανοποίηση, ἀλλὰ καὶ μιὰ πίκρα, πίκρα γιὰ τὴν ἐγκατάλειψη τῆς πολιτείας ἀπέναντι στοὺς ἀνθρώπους τῆς, ἀπέναντι στὰ χωριά τῆς ποὺ διψᾶνε γιὰ μιὰ παράσταση, ποὺ διψᾶνε γιὰ λίγες πολιτιστικὲς σταγόνες. Μπράβο στὸ θίασο τοῦ Φοῖβου Τα-

ξιάρχη καὶ στὸν κόσμο ποὺ τίμησε μὲ τὸν ὁραιοτέρου τρόπο τὴν παράσταση. Μπράβο στὸ Σύνδεσμο ποὺ ἀνέλαβε καὶ ὁλοκλήρωσε αὐτὴ τὴν ὥραία πρωτοβουλία. Ἄς γίνῃ αὐτὸ ἡ ἀπαρχὴ γιὰ πάρα πέρα ἐξελιξέῃς καὶ ἀνάλογες ἐκδηλώσεις στὸ χωριό.

Κ. ΒΛΑΧΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

τοῦ Φάνη Λευκαδίτη

Ὁ θίασος τοῦ Φοῖβου Ταξιάρχη ὕστερα ἀπὸ τὶς παραστάσεις του στὸ Θέατρο Λυκαθητιοῦ περιοδεύοντας τὴν Ἑλλάδα πέρασε ἀπὸ τὸ χωριὸ μας. Τοῦτο ὀφείλεται στὸν ἐξαίρετο καὶ διακεκριμένο συγχωριανὸ μας καλλιτέχνη ὁ ὁποῖος θέλοντας νὰ τιμήσῃ τὸν τόπο ποὺ τὸν ἐγέννησε διάλεξε τὴν μεγίστη προσφορά.

Ψυχαγωγῆσε τοὺς συμπατριῶτες του, μὲ μιὰ μεγαλειώδη θεατρικὴ παράσταση, τὴν κωμωδία τοῦ ἀξέ-

χαστου Βασίλη Ρῶτα (Οἱ γραμματιζόμενοι». Ὁ ἔξοχος λοιπὸν Φοῖβος Ταξιάρχης μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτες του συνεκίνησαν θαυότατα τὸ κοινὸ ποὺ ξεπερνοῦσε τὰ χίλια ἄτομα. Τὸ χωριὸ μας ἀγνοημένο παντελῶς ἀπὸ τὸ κράτος, κι' ἔτσι ὀρφανὸ ἀπὸ πολιτιστικὴ προσφορά, ξεδίψασε κυριολεκτικὰ αὐτὸ τὸ καλοκαίρι ἀπὸ τὴν πνευματικὴ δροσιὰ τῶν «Ἐλεύθερων Καλλιτεχνῶν» μὲ πρωτεργάτη τὸν ὑπέροχο συμπατριῶτη μας. Ὑπέροχο, τόσο σὰν καλλιτέχνη, ὅσο καὶ σὰν ἄνθρωπο. Χωρὶς νὰ εἴμαι κριτικὸς τοῦ θεάτρου, ἀλλὰ πιστεύοντας ὅτι ἀντιπροσωπεύω τοὺς ἀπλοὺς θεατῆς, ἡ παράσταση ποιητικὰ εἶχε μεγάλες διαστάσεις. Δὲν ἦταν τὸ γέλιο ποὺ ἔθγαινε αὐθόρμητο, ἀλλὰ ἀκριβῶς πίσω ἀπὸ τὸ γέλιο κάποιον κόμπο στὸ λαιμὸ ἔφερνε ἡ θύμηση τῆς ἐποχῆς ὅπου ἀναφερόταν ἡ ὑπόθεση τῆς παράστασης. Τὰ προσωπικὰ θιγώματα τῶν μεγαλυτέρων μὲ τὸν προβληματισμὸ τῶν νεωτέρων σμιλεύονταν καὶ δὲν δημιουργοῦσαν μονάχα εἰκόνες μιᾶς ξεπερασμένης μὲν ἐποχῆς, ἐποχῆς ποὺ ἡ ἐξαθλίωση τοῦ λαοῦ μας, ἡ ἐξαθλίωση τῶν χωριῶν μας, ἦταν ἡ συνισταμένη τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ τῆς καταπίεσης τῆς ἄρχουσας τάξης (κοσμοαπάσης κλπ.) πρὸς τὴν φτωχολογία. Δημιουργοῦσαν μηνύματα, μηνύματα ποὺ προεκτείνονται στὶς μέρες μας γιὰ περισσότερη δικαιοσύνη καὶ ἐλευθερία, γιὰ περισσότερη δημοκρατία.

Ἡ λαϊκὴ αὐτὴ ὄπερα, γιὰτὶ λαϊκὴ ὄπερα συνιστοῦσαν ὁ συναρπαστικὸς διάλογος, τὰ τραγούδια καὶ ὁ χορὸς, μὲ τὴν ἐξαιρετικὴ ἐρμηνεῖα ὅλων τῶν ἡθοποιῶν δὲν εἶχε νὰ ζηλέψῃ τίποτα ἀπὸ τὶς μεγαλόσχημες ἐκεῖνες παραστάσεις τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου πίσω ἀπὸ τοὺς ἔντονους καὶ πολύχρωμους φωτισμοὺς κρύβεται σκοτάδι. Σκοτάδι ἀπὸ προβληματισμούς, σκοτάδι ἀπὸ μηνύματα.

Ὁ θίασος ἀποθεώθηκε καταχειροκροτούμενος ἀπὸ τὸ εὐρύτατο γιὰ τὸ χωριὸ μας, λαϊκὸ ἐκεῖνο κοινόν, ποὺ φθάνοντας καὶ ἀπὸ τὰ γειτονικά ἀκόμη χωριά εἶχαν κατακλύσει τὴν πλατεῖα Παπανδριᾶ. Μὲ αὐθόρμητες ἐκδηλώσεις οἱ συγχωριανοὶ μας, στὸ τέλος τῆς παράστασης, ἀνέβηκαν στὴν σκηνὴ κι' ἔσφιξαν τὸ χέρι τῶν ἀνθρώπων τῆς θεατρικῆς τέχνης συγχαίροντάς τους διὰ τὴν ὑψηλὴν καλλιτεχνικὴν τους ἀπόδοση. Εὐχαριστοῦμε τὸν ἀγαπημένον μας Φοῖβο γιὰ τὴν εὐχάριστη θραδιά ποὺ χάρισε στὸ ξεχασμένο, ἀπὸ τὸ κράτος, χωριὸ μας.

Μακάρι νὰ ξανάχουμε τὴν τύχη λοιπὸν νὰ παρακολουθήσουμε καὶ στὸ μέλλον κάτι ἀνάλογο μὲ τὴν πολυδιάστατη παράσταση τῶν Βασ. Ρῶτα — Φοῖβου Ταξιάρχη — Ἐλεύθερων καλλιτεχνῶν.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ἡ εὐθυμη στήλη μας

Ο ΞΥΛΟΚΟΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΞΥΠΝΟΣ ΚΟΥΡΕΑΣ

Γράφει ὁ Γρηγόρης Ι. Χασιακός

Κατέβηκε μιὰ μέρα ὁ Κουλουβατιανὸς μὲ τὸ γαῖδαρό του φορτωμένο ξύλα, στὴν Ἀμφισσα, γιὰ νὰ πωλήσῃ τὰ ξύλα καὶ νὰ ἀγοράσῃ καμιὰ ἔλλα γιὰ τὰ παιδιὰ του.

Περνῶντας ἔξω ἀπὸ ἕνα συνοικιακὸ κουρεῖο στὴν πλατεία Σιμοπούλου, τὸν βλέπει ὁ κουρέας καὶ τὸν φωνάζει:

— Πατριώτῃ πόσο τὰ πουλᾶς τὰ ξύλα;

— Τριάντα δραχμές, ἀφεντικό.

— Δηλαδή ὅλα τὰ ξύλα ποὺ εἶναι πάνω στὸ γαῖδαρο, τὰ δίνεις 30 δραχμές;

— Καὶ θέβαια, ἀφεντικό, ὅλα. Τί ἐρώτηση εἶναι αὕτῃ;

— Πήγαινε τα λοιπὸν ἐκεῖ, ἀπέναντι ποὺ εἶναι τὸ σπίτι μου, ξεφόρτωσέ τα καὶ ἔλα νὰ σὲ πληρώσω. Προσοχή, ὅπως εἶπαμε, ὅλα τὰ ξύλα, λέει καὶ πάλι ὁ κουρέας.

— Μάλιστα, ἀφεντικό, ὅλα.

Πῆγε πράγματι ὁ χωρικός καὶ ξεφόρτωσε τὰ ξύλα στὸ σπίτι τοῦ κουρέα καὶ γύρισε στὸ κουρεῖο νὰ πληρωθῇ.

— Μὰ δὲν εἶπαμε, θρὲ πονηρὲ χωριάτῃ, νὰ τ' ἀφίσης ὅλα τὰ ξύλα, ποὺ ἦταν πάνω στὸ γαῖδαρο; λέει ὁ... ἔξυπνος κουρέας.

— "Ε! "Όλα δὲν τὰ ἄφησα, ἀφεντικό;

— Κι' αὐτὰ ποὺ εἶναι πάνω στὸ γαῖδαρο ξύλα δὲν εἶναι;

— Μὰ αὐτὰ εἶναι οἱ σαμαροπαῖδες τοῦ σαμαριοῦ.

— Δὲν ξέρω ἐγὼ ἀπὸ παῖδες καὶ τὰ τέτοια. Ἡ συμφωνία μας ἦταν νὰ σοῦ δώσω 30 δραχμές γιὰ ὅλα τὰ ξύλα ποὺ ἦταν πάνω στὸ γαῖδαρο. Πήγαινε λοιπὸν νὰ ἀφίσης στὸ σπίτι καὶ τὰ ὑπόλοιπα ξύλα καὶ ἔλα κατόπιν, νὰ σὲ πληρώσω.

Ὁ χωρικός ὑπέκυψε... πονηρῶς. Πῆγε καὶ ἀφῆκε καὶ τὸ σαμάρι ὁλόκληρο στὸ σπίτι τοῦ κουρέα καὶ γύρισε στὸ κουρεῖο καὶ πῆρε τὶς 30 δραχμές καὶ ἔφυγε.

Πέρασε κάμποσος καιρὸς καὶ τὸ πράγμα ξεχάσθηκε ἀπὸ τὸν κουρέα, ὅχι ὅμως καὶ ἀπὸ τὸν Κουλουβατιανὸ, ὅταν μιὰ μέρα παρουσιάσθηκε, κάπως ἀλλαγμένος μὲ γένια πολ-

λά, στὸ κουρέα καὶ ἀφοῦ ἔδεσε τὸ γαῖδαρό του στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο, ρωτᾷ τὸν κουρέα.

— Πόσα λεπτὰ θέλεις γιὰ νὰ μὲ ξυρίσης;

— Δέκα δραχμές, ἀπαντᾷ ὁ κουρέας.

— Καὶ ἂν σοῦ φέρω καὶ ἕνα σύντροφό μου ἀκόμα, πόσα θὰ μᾶς πάρης;

— Καὶ γιὰ τοὺς δυὸ σας 15 δραχμές. Σᾶς κάνω ἔκπτωση 5 δραχμές.

— Τότε ξύρισε μένα τώρα, λέγει ὁ Κουλουβατιανὸς καὶ θὰ φέρω καὶ τὸ σύντροφό μου κατόπιν, ποὺ περιμένει ἀπέναντι.

Πράγματι ὁ κουρέας τὸν ξύρισε καὶ τὸν ἔστειλε νὰ φωνάξῃ τὸ σύντροφό του.

Ὁ χωρικός θῆκε ἀπὸ τὸ κουρεῖο καὶ σὲ λίγο ἐπιστρέφει σέρνοντας τὸν γαῖδαρό του κατ' εὐθεία μέσα στὸ κουρεῖο.

— "Ε! τί κάνεις ἐκεῖ; Ξεφωνίζει ὁ κουρέας.

— Αὐτὸς εἶναι ὁ σύντροφός μου, ὁ κύρ - Μέντιος, καὶ κόπιασε νὰ τὸν ξυρίσης, ὅπως συμφωνήσαμε... Ἐκτὸς ἂν δὲν θέλεις, δόσμου τὸ σαμάρι, ποὺ σοῦ ἀφῆκα τὶς προάλλες.

Ὁ κουρέας, κατάλαβε τὴ γκάφα του καὶ ἀναγκάσθηκε νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ σαμάρι στὸ χωρικό καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ μὴ πῇ σὲ κανέναν τίποτα καί... τὸν πάρῃ στὸ μεζέ, ἡ Γειτονιά.

Θυμᾶται κανεὶς τὸν παλῆθ' Ἀγιώργῃ; Ἡ φωτογραφία ποὺ μᾶς ἔστειλε ὁ Κώστας Καραμίδας μᾶς φέρνει παλιές θύμησης. Ἀπὸ ἀριστερὰ ὀρθοί: Γιώργος Τ. Κόλλιας, Κώστας Κεραμίδας, Τάκης Παπαναγιώτου, Ζαχαρίας Ε. Ραφτόπουλος, Νίκος Χασιακός, Γιάννης Δ. Δανιήλ. Καθισμένες ἡ Δήμητρα Χαραλάμπους, ἀγνωστη, ἡ Γαρυφαλλιά Θ. Χαμηλοῦ, ἡ κόρη τοῦ γιαιοῦ Τσώνου καὶ ὁ Γιώργος Ν. Κολλῦρης.

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΩΝ 180 ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

του Φάνη Λευκαδίτη

Την αλησμόνητη εκείνη μέρα του Σεπτέμβρη του 1942 που οι Ίταλοι συνέλαβαν με μπαμπεσιά και δόλο τους 180 άνδρες του χωριού μας, εγώ κι' ο Κώστας Εύαγ. Τούμπας σταθήκαμε τυχεροί, διότι λείπαμε από το χωριό, είμαστε στην "Αμφισσα. "Ετσι γλυτώσαμε από την τραγική εκείνη περιπέτεια που είχαν υποστεί οι συγχωριανοί μας από τις όρδεις του Μουσσολίνι.

"Όπως μου αφηγήθηκαν παθόντες, οι Ίταλοι άφου κύκλωσαν την Καλοσκοπή τοποθετώντας φυλάκια στους κεντρικούς δρόμους, με δόλιο και ύποκριτικό τρόπο, ζήτησαν από τον πρόεδρο της κοινότητας να συγκεντρωθούν σε μία ώρα όλοι οι άνδρες στην πλατεία του χωριού, προκειμένου να τους μιλήσουν. Για τον ίδιο λόγο κτύπησε και η καμπάνα.

Οι περισσότεροι από τους χωριανούς μας που είχαν πληροφορηθεί ότι έρχονται οι Ίταλοι κρύφτηκαν. Οι δικοί τους όμως πήγαν και τους θρήκαν και τους έπεισαν διά τις «καλές» προθέσεις των Ίταλών, τονίζοντάς τους ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να φοβούνται και να κρύβονται.

"Ετσι άρχισαν να θγαίνουν από τις κρυψώνες και ν' άνεβαίνουν προς το κέντρο. "Άλλοι πάλι να εγκαταλείπουν τὰ χωράφια τους και να κατευθύνονται ομαδικώς και κείνοι προς την πλατεία. Είχε άρχισει ο τρύγος και καμμιά δεκαριά άνδρες με θρεγμένα τὰ ρούχα τους από το μούστο έφτασαν καταϊδρωμένοι από τ' άμπέλια τους, χωρίς κ'αν να υποψιάζονται τί τους περιμένει. "Η άθρόα προσέλευση του άνδρικού στοιχείου στην πλατεία του χωριού συνεχίστηκε μέχρι το μεσημέρι. Κανένας τους όμως δεν έβαλε στο νοῦ του την πρόσφατη εκείνη τραγωδία των Ίταλών στο Ρικᾶ, που 38 απ' αυτούς έσφάγησαν σ'αν κατσίκια από μιᾶ ομάδα άνταρτών, κι' ότι διά την πανωλεθρία τους εκείνη, ίσως πληρώσουν τοῦτοι τὰ σπασμένα. "Όταν λοιπόν συγκεντρώθηκαν όλοι στο χοροστάσι και διεπίστωσαν ότι ήσαν έγκλωβισμένοι υπό των Ίταλών, ήταν άργά πλέον. "Ενας ξενοχωρίτης που πωλούσε ρετσίνα για τὰ καινούργια κρασιά, άρ-

νούμενος να συμμορφωθεί και ν' ακολουθήσει τους συγκεντρωμένους στην πλατεία Καλοσκοπίτες τονίζοντάς τους πώς είναι ξένος, κι' ότι δεν έχει καμμία σχέση με τους κατοίκους του χωριού, δέχτηκε ισχυρότατο κτύπημα από το κοντάκι ενός Ίταλου. Σε λίγο έφτασαν και οι Δρεμισιώτες τους όποιους με το ίδιο κόλπο εξηπάτησαν και συνέλαβαν. Κατόπιν άφου έρριξαν μερικούς όλμους προς την θουνοπλαγιά της Λειρίτσας για έκφοβισμό τους έβαλαν στη σειρά, σχηματίζοντας μιᾶ τεράστια φάλαγγα, και υπό φρούρησιν τους πήγαν στη Γραβιά κλείνοντάς τους στην μάνδρα του Ίεροῦ χώρου του Όδυσ. Άνδρούτσου. Οι άνδρες εκείνοι που στο πεδίο της μάχης του Άλβαν. μετώπου τους είχαν ταπεινώσει με τις συντριπτικές νίκες τους, και καταξυτελείσει σ' όλόκληρη την ανθρωπότητα. Τώρα άοπλοι ως άγέλη σύρονται εις το άγνωστο. Άφου τους φόρτωσαν στὰ καμιόνια τους μετέφεραν από την Γραβιά στη Λειβαδιά και τους έκλεισαν σε μιᾶ στενή και θεοσκότεινη αποθήκη ενός έργοστασίου.

Κατά την μεταφορά τους από την Καλοσκοπή στη Γραβιά υπήρχε τρόπος, διά μερικούς τουλάχιστον να διαφύγουν, δεν το άπετόλημσαν όμως. Μόνον ο Θανάσης Μώρης (Καρφής) με κίνδυνο της ζωής του πήδησε σ' ένα χαντάκι στη Βριτσούλα και γλύτωσε. "Ετσι 180 άνδρες κατά το πλείστον φαμελίτες, μεστωμένοι και ώριμοι, δηλαδή το πιό δυναμικό στοιχείο του χωριού μας φυλακίζεται και θασανίζεται από το στρατό κατοχής. Οι συνθήκες διαβιώσεως των μέσα στο τρισάθλιο εκείνο μπουντρούμι της Λειβαδιάς ήταν κτηνώδεις, θάρβαρες και απάνθρωπες. Δεν τους επέτρεπαν να βγοῦνε έξω ούτε διά την φυσικήν τους ανάγκη. "Υστερα από 33 ήμέρες μαρτυρίου, ψειριασμένοι, ρακένδυτοι και έξαθλιωμένοι από την πείνα, μεταφέρθηκαν σε στρατόπεδο των Θηβών. "Ετσι άρχισαν τὰ θάσσανα και ή ταλαιπωρία των οίκογενειών των. "Από την Καλοσκοπή στη Θήβα, πλέον των 155 χιλιομ., οι φαμελιές τους πεζή πήγαιναν στους ανθρώπους τους, διατρέχοντας χίλιους δυό κινδύνους, ψωμί παξιμαδιασμένο για να διατηρείται, έλπίζοντας πώς έτσι θά τους κρατήσουν στη ζωή.

Το δειλινό εκείνης της ήμέρας μαζί με τον

Κώστα Τούμπα ἐπιστρέψαμε ἀπὸ τὴν "Αμφισσα. Στὴν στράτα ποὺ βαδίζαμε βλέπαμε καθαρὰ τὰ πατήματα τῶν ἀρβιλιῶν ποὺ φανέρωναν ὅτι πέρασε στρατὸς μὲ κατεύθυνση τὰ Καστέλλια. Στὸ χωριὸ οἱ γυναῖκες μὲ δάκρυα στὰ μάτια μᾶς πληροφόρησαν τί εἶχε συμβεῖ. Στὰ πρόσωπά τους ἦταν χαραγμένη ἡ στενοχώρια, ὁ πόνος καὶ ἡ λύπη διὰ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ποὺ ἄρπαξε ὁ ἐχθρὸς μέσα ἀπὸ τὰ σπίτια τους. "Αν λοιπὸν συντομεύαμε λίγο στὸ δρόμο μας, φτάνοντας στοῦ Ζαγκανᾶ τὸ χάνι, θὰ πέφταμε ὅπωςδήποτε ἐπάνω στὴ φάλαγγα. "Ετσι σωθήκαμε ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τὴν περιπέτεια. Διὰ τοὺς ἀνδρες ποὺ ἀπὸ σύμπτωση γλύτωσαν κι' ἔμειναν στὸ χωριὸ οἱ στιγμὲς ἦσαν ἐφιαλτικές διότι ἡ ἐρήμωση τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τὸ ἀνδρικό στοιχείο δημιούργησε κατάσταση τρόμου καὶ πανικοῦ. "Ολοι διανυκτέρευαν στοὺς λόγγους καὶ στὶς ρεματιὲς φοβούμενοι νέο γιουρούσι τοῦ ἐχθροῦ. Κατὰ τὸ διάστημα ἐκεῖνο ποὺ οἱ Καλοσκοπίτες ἦσαν ἐγκλειστοὶ στὸ στρατόπεδο τῶν Θηβῶν, μίᾳ φήμῃ ποὺ ἔσκασε σὰν θόμβα στὸ χωριὸ μας, ἔσκόρπισε τὴν ἀγωνία καὶ τὸν φόβο στὶς φαμελιὲς τῶν κρατουμένων. Διαδόθηκε λοιπὸν ὅτι οἱ ἀντάρτες, ποὺ στὸ μεταξύ εἶχαν πολλαπλασιασθεῖ θὰ κατέβαιναν στὴν Ἱθήβαν' ἀπελευθερώσουν τοὺς κρατουμένους, προτοῦ τοὺς παραλάβουν οἱ Γερμανοὶ καὶ τοὺς στείλουν ὡς ὁμήρους στὴν Γερμανία. "Οπως ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων ἡ φήμῃ ἦταν πλασματική, ἀνυπόστατη. Σὲ 8 ἄτομα ἀπὸ τοὺς χωριανούς μας εἶχαν συγκεντρώσει τὴν προσοχή τους οἱ Ἱταλοί, καὶ τοὺς ὁποίους κακομεταχειρίστηκαν καὶ βασάνισαν περισσότερο. Κυριώτερος ὅμως στόχος τους ἦταν ὁ ἔμπορος Καλοσκοπῆς Λουκᾶς Ν. Πριόβολας πρόεδρος τῆς Κοινότητος κατὰ τὴν πιὸ κρίσιμη ἐποχὴ.

"Υστερα ἀπὸ δύομισι μηνῶν τυραννίας οἱ Ἱταλοὶ ἄφησαν ἐλεύθερους ὅλους τοὺς συγχωριανούς μας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πρόεδρο τὸν ὁποῖον κρατοῦσαν φυλακισμένον στὴν ἀπομόνωση. Ὁ Λουκᾶς Πριόβολος ὁ ἐξαίρετος ἐκεῖνος ἄνθρωπος μὲ τὴν λεβέντικη κορμοστασιά δὲν ἐπέστρεψε στὸ σπίτι του.

Ἐκτελέστηκε τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Δεκεμβρίου μαζί μὲ ἄλλους πατριῶτες στὰ Καστέλλια.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

**ΝΕΑ
ΓΕΝΙΑ**

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Τὸ καλοκαίρι ποὺ πέρασε, οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ μᾶς τοὺς νέους εἶχαμε τὴν εὐκαιρία — ἄλλος λίγο, ἄλλος πολὺ — νὰ βρεθοῦμε ξανά στὸ ὁμορφὸ χωριὸ μας καὶ νὰ περάσουμε τὶς διακοπές μας. Τούτῃ τῇ χρονίᾳ ὅμως ἡ παραμονὴ μας στὸ χωριὸ εἶχε, ἐκτὸς ἀπ' τὸν ψυχγωγικό της χαρακτήρα, ἀκόμα ἓνα σκοπὸ. Νὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν ὑπαρξὴ τοῦ πνευματικοῦ κέντρου, νὰ ἀναλάβῃ τὴ σωστὴ λειτουργία του καὶ νὰ προσφέρει στὸ χωριὸ μας αὐτὸ ποὺ τόσοι καὶ τόσοι χωριανοὶ περίμεναν ἀπὸ μᾶς. Μιὰ κάποια σοβαρὴ προσπάθεια γιὰ λίγη πολιτιστικὴ προσφορὰ στὸ τόσο παραμελημένο καὶ λησμονημένο ἀπὸ τὴν πολιτεία χωριὸ μας.

Κάνοντας λοιπὸν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι οἱ νέοι ἓνα σύντομο ἀπολογισμὸ τῆς καλοκαιρινῆς μας δράσης καὶ προσφορᾶς θέλουμε νὰ ἀναφερθοῦμε στὰ ἑξῆς: Κατ' ἀρχὴν προσπαθήσαμε νὰ ἐξαλείψουμε τὶς αἰτίες ἐκεῖνες ποὺ ἀνάγκαζαν τὸ πνευματικὸ κέντρο νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸ σκοπὸ του καὶ νὰ μὴν ἐκπληρώνῃ τὶς ἴδιες μας τὶς σοβαρὲς ἐπιδιώξεις.

Τηρήθηκε αὐστηρὰ τὸ καταστατικὸ καὶ καταβλήθηκε προσπάθεια νὰ γίνῃ ἀντιληπτὰ ἀπ' ὅλους τοὺς νέους πὼς ὁ χώρος αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ λειτουργεῖ ἀπλὰ καὶ μόνο σὰν μιὰ λέσχη ἢ ἓνα στέκι ψυχγωγίας. Στὴν προσπάθεια αὕτῃ φαίνεται νὰ στρατεύτηκαν οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ μᾶς μὲ ἀξιόλογα ἀποτελέσματα. Ἀπὸ τὴν πολυάριθμῃ προσέλευσιν τῶν νέων στὸ πνευματικὸ κέντρο κατανοοῦμε τὸ πόσο ἔχει ἀγαπηθεῖ καὶ πόσο δικαιώνονται ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἀγωνίστηκαν ἐπίμονα γιὰ τὴν δημιουργία του.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἡ βιβλιοθήκη λειτούργησε —πιστεύουμε— κατὰ τρόπο ὑποδειγματικό. Μεγάλος ἀριθμὸς βιβλίων δανείστηκε σὲ πολλοὺς χωριανούς ἀναγνώστες κάθε ἡλικίας. Στὸ τέλος τῆς περιόδου τὰ βιβλία ἐπιστράφηκαν σὲ ἀριστη κατάσταση. Μποροῦμε σὲ γενικὲς γραμμὲς νὰ παινευτοῦμε ὅτι ἡ βιβλιοθήκη πέτυχε τὸ σκοπὸ τῆς. Ἐδῶ ἄς προστεθοῦν οἱ συγκινητικὲς προσφορὲς χωριανῶν ποὺ δώρισαν βιβλία, ὅπως ὁ κ. Παναγιώτης Κυρίτσης ποὺ προσέφερε 50 ἀξιόλογα βιβλία καὶ ὁ κ. Εὐθ. Λάϊος ποὺ ἐπίσης προσέφερε ἕναν ἀριθμὸ βιβλίων. Θερμὰ τοὺς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν τόσο σημαντικὴ καὶ καθοριστικὴ προσφορὰ τους γιὰ τὴ λειτουργία τῆς βιβλιοθήκης.

Ἡ ἔκθεση λαογραφικοῦ ὕλικου πλουτίστηκε ἐπίσης μὲ νέα ἐκθέματα. Θὰ θέλαμε μὲ τὴν εὐκαιρία νὰ εὐχαριστήσουμε τοὺς δωρητές.

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Τὰ νέα παιδιὰ τοῦ χωριοῦ, στὸ Πνευματικὸ Κέντρο παρουσίασαν ἔκθεση μὲ φωτογραφίες ποὺ τράβηξαν μερικοὶ νέοι. Ἀπ' ὅτι πληροφορηθήκαμε ἦταν πραγματικὰ κάτι θαυμάσιο καὶ οἱ ἐρασιτέχνες φωτογράφοι παρουσίασαν ἐκπληκτικὰ τοπία τοῦ χωριοῦ. Ὁ Σύνδεσμος εἶναι στὴ διάθεση τῶν νέων γιὰ μιὰ ὥραϊα καὶ ὀργανωμένη παρουσίαση ὥστε νὰ μπορέσουν ὅλοι νὰ ἀπολαύσουν ἀλλὰ καὶ γιὰ οἰκονομικὴ κάλυψη.

Ὅμως ἡ προσπάθειά μας δὲν σταμάτησε ἐδῶ. Ἀξιοποιώντας τὸν χῶρο τοῦ πνευματικοῦ κέντρου ὀργανώσαμε ἔκθεση φωτογραφίας ποὺ περιλάμβανε τοπία τοῦ χωριοῦ μας καὶ ἄλλες καλλιτεχνικὲς φωτογραφίες. Ἐκθέτες ἦταν οἱ νέοι μας Γιώργος Δανιήλ καὶ Παναγιώτης Κυριαζῆς. Τοὺς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν πρωταρχικὴ σημασίαν συμβολὴ τους στὴν ἐπιτυχία τῆς ἐκθέσης.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων δώσαμε τὴ δυνατότητα στὸ χωριό μας νὰ ἔρθει σὲ μιὰ γόνιμη ἐπαφὴ μὲ τὸ ὥραϊο κι εὐγενικὸ πνεῦμα τοῦ ἀθλητι-

σμοῦ. Χάρης στὴν θαυμάσια ιδέα καὶ στὴν ὕλική καὶ ἐνεργητικὴ συμπαράσταση τοῦ κ. Κώστα Λεβέντη ἔγινε λαϊκὸς ἀνώμαλος δρόμος σὲ ἀπόσταση 2 περίπου χλμ. ἀπὸ τὴν τοποθεσία Νιτροθιές (Κεφαλόθρυσο) μέχρι τὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ. Σημεῖο τερματισμοῦ καὶ ὑποδοχῆς τῶν ἀθλητῶν ὁ χῶρος μπρὸς στὴν προτομὴ τοῦ Παπαντριά ποὺ εἶχε γεμίσει ἀπὸ πλῆθος χωριανῶν ποὺ χειροκρότησαν μὲ ἐνθουσιασμό καὶ συγκίνηση τόσο τοὺς νικητὲς ὅσο καὶ τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν 50 ἀθλητῶν ποὺ μετεῖχαν.

Σὲ μιὰ ὁμορφὴ καὶ συγκινητικὴ τελετὴ ἀπονεμήθηκαν τὰ μετάλλια κι οἱ τιμητικὲς διακρίσεις ἀπὸ ἐπιτροπὴ. Ἀκολούθησε ὁμιλία τοῦ κ. Κώστα Λεβέντη σχετικὴ μὲ τὸν ἀθλητισμὸ καὶ τὴν ἐκδήλωση ποὺ ἔγινε. (Φωτογραφίες καὶ ἄλλες λεπτομέρειες θὰ παρουσιαστοῦν στὸ ἐρχόμενο τεῦχος τῆς «Κουκουβίστας»).

Προσπάθεια νὰ γίνεи καὶ κινηματογραφικὴ προβολὴ ματαιώθηκε γιὰτὶ ὁ καιρὸς δὲν μᾶς βοήθησε. Εὐχαριστοῦμε πάντως τὸν κ. Λευκαδίτη γιὰ τὴν προθυμία του νὰ ἀναλάβει τὴν προβολή.

Ὅλα αὐτὰ μᾶς κάνουν νὰ αἰσθανόμαστε τὴν εὐχαρίστηση πὼς κάτι προσφέραμε στὸ χωριό καὶ πὼς σ' ἕνα βαθμὸ —ὁμολογοῦμε μικρὸ ἀκόμα— ἀνταποκριθήκαμε στοὺς σοβαροὺς σκοποὺς ποὺ μᾶς θάζει ἡ ὑπαρξὴ τοῦ πνευματικοῦ κέντρου στὸ χωριό μας.

Κλείνουμε αὐτὸ τὸ μικρὸ ἀπολογισμὸ, δίνοντας τὴν ὑπόσχεση σ' ὅλους τοὺς χωριανούς, ποὺ τόσα περιμένουν ἀπὸ μᾶς, νὰ προσφέρουμε πολὺ περισσότερα τὴν ἐπόμενη χρονιά συμβάλλοντες κι ἐμεῖς μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τόσο στὴν ἄνοδο τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ χωριοῦ μας ὅσο καὶ στὴν δημιουργία ἰσχυρῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν νέων τοῦ χωριοῦ καλλιεργώντας ταυτόχρονα τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν τόπο καὶ τὶς ρίζες μας.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Ἡ ποδοσφαιρικὴ δράση τῶν νέων παιδιῶν συνεχίστηκε καὶ φέτος τὸ καλοκαίρι. Ἡ ὁμάδα μας συναντήθηκε μὲ τὴν ἀντίστοιχὴ τῆς Πανουργιάς. Στὸ πρῶτο ἡμίχρονο ἡ ὁμάδα ἦταν ἀσύνδετη καὶ θρέθηκε νὰ χάνει μὲ 2—1. Στὸ δεύτερο ἡμίχρονο μὲ τὴν εἴσοδο τοῦ πα-

λαίμαχου και ξμπειρου ποδοσφαιριστή Γιώργου Μπρουτσάλα ή ομάδα ανέθηκε κατακόρυφα, μιά και ήταν ο παίκτης αυτός ή κινητήρια δύναμη σ' όλες τις γραμμές. Στα δέκα πρώτα λεπτά του 6' ήμιχρόνου το σκόρ είχε γίνει 3—2 υπέρ της ομάδας μας και προβλεπόταν μιά σαρωτική νίκη. Όμως δυστυχώς Δρεμισιώτης φίλαθλος δημιούργησε έπεισόδια, με αποτέλεσμα να διακοπεί ο αγώνας. Κάποτε πρέπει να λείψει αυτός ο φανατισμός των φιλάθλων. Από την ομάδα μας όλα τα παιδιά είχαν καλή απόδοση, με κορυφαίους το Νάκο Γεωργίου, Γιώργο Χριστοδούλου και Γιώργο Μπρουτσάλα.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η κόρη του Δημήτρη Δανιήλ (Λιούγκα) Εύθυμία, που πήρε μέρος στις Πανελλήνιες εξετάσεις, τελειώνοντας το Λύκειο Λαμίας πέρασε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το Δελτίο συγχαίρει τη νεαρή φοιτήτρια και εύχεται καλή πρόοδο.

Ο Γιάννης Δ. Τρίγκας, γιός Αφροδίτης Δήμου Κόλλια πέρασε στη Σχολή Ευελπίδων. Η οικογένεια Γρηγόρη Χασιακού του εύχεται καλή σταδιοδρομία.

Η Αλεξάνδρα, κόρη Αθανασίου Τούμπα, πέρασε στη Νομική Αθηνών.

Η Παναγιώτα Δημητρίου Κόλλια πέρασε στο Βιολογικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η Ματίνα Ζαμπούρα, κόρη Ξανθής Αύγερινου, πέρασε στο πρότυπο Λύκειο του Βαρβακείου ύστερα από εξετάσεις. Ευχόμαστε καλή πρόοδο.

Ο Γιάννης Δ. Αλεξίου άπεφοίτησε από τα ΚΑΤΕΕ Αθηνών και μάλιστα πρώτος. Έτσι χάρις στην έπιτυχία του αυτή είσήλθε στην Ανωτάτη Έμπορική Αθηνών χωρίς εξετάσεις. Ευχόμαστε καλή πρόοδο.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ίσως και άλλα παιδιά να πέτυχαν σε Ανώτατες και Ανώτερες Σχολές. Πλην το Δελτίο δέν τό γνωρίζει. Παρακαλούμε τους έπιτυχόντες να μάς τό γνωστοποιήσουν για να τό δημοσιεύσουμε εύχαρίστως. Το Δελτίο άνήκει σε όλους.

ΔΩΡΕΑ ΒΙΒΛΙΩΝ

Η Βιβλιοθήκη του Πνευματικού Κέντρου πλουτίζεται διαρκώς και με τρόπο ζηλευτό. Αυτή τη φορά ή Βάγια Παν. Κυρίτση που διατηρεί βιβλιοπωλείο στην Αθήνα (Ακομινάτου 39), δώρησε στη Βιβλιοθήκη 50 βιβλία, στα όποια περιλαμβάνονται ιστορικά, λογοτεχνικά, πολιτιστικά, κοινωνικά και άλλα. Την συγχωριανή Βάγια το Δελτίο εύχαριστεί ιδιαίτερα για την ωραία χειρονομία της.

Επίσης αρκετά βιβλία χάρησε και ο Θύμιος Ι. Λάιος τον όποιο θερμά εύχαριστούμε.

**δωρηται
συνδρομηται**

Τά χρήματα που έφτασαν στο ταμείο του Συνδέσμου τους καλοκαιριναύς μήνες, ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο. Ανεξάντλητοι οι συγχωριανοί στηρίζουν το ταμείο του Συνδέσμου και το Δελτίο μας με συγκινητικές προσφορές.

Νά τι λένε οι άριθμοί:

— Γιώργος Α. Τομαράς (Λαμία)	1.000
— Παρασκευή Λουκοπούλου στη μνήμη γονέων της	1.000
— Κώστας Γ. Χαμηλός	1.000
— Χρήστος Κωστούρος στη μνήμη Χαραλ. Κωστούρου	500
— Δημήτρης Σκουρτιάς (Θεσ) κη	1.000
— Γιούλα Πριοβόλου στη μνήμη Δημητρίου Κόλλια	500
— Άγγελος Αλεξίου	500
— Γεώργιος και Ιωάννα Πριοβόλου	3.000
— Κωστής Γούβαλης	1.000
— Νίκος Αύγερινός	500
— Γιώργος Ε. Ματθαίου	1.000
— Εύάγγελος Κωστούρος (Λαμία)	1.000
— Χρήστος Ι. Μαλιθίτης	1.000
— Βαγγελιώ Εύσταθίου	1.000
— Γιούλα Πριοβόλου στη μνήμη νεκρών Πριοβόλου	

καὶ Ραπτοπούλου	1.000
— Τάκης Ι. Χαμηλός (Καστέλλια)	2.000
— Κώστας Ι. Χαμηλός (Καστέλλια)	1.000
— Παναγιώτης Χασιακός (Ιερέυς)	1.000
— Νίκος Ε. Πριόβολος	1.000
— Δωρεὰ ἀνωνύμου συγχωριανοῦ	5.000
— Ἀντρέας Θ. Χαμηλός	1.000
— Γιάννης Θ. Χαμηλός	1.000
— Κώστας Κεραμίδας	1.000
— Γιάννης Μπουκουβάλας	1.000
— Κώστας Κωτσάκης	1.000
— Θανάσης Ἀλεξίου (Σαμαρᾶς)	1.000
— Λίτσα Κουτρούμπα (Αὐστραλία)	1.000
— Μάκης Ν. Πασσαλῆς (Λαμία)	500
στη μνήμη Ἀγλαΐας Χαμηλοῦ	500
— Θύμιος Π. Μώρης	500
— Τάσος Ράπτης	500
— Κώστας Λεβέντης	500
— Γιάννης Ποδάρας	10.000
— Γιάννης Κουφός	5.000
— Μαρία Νικοπούλου (Λαμία)	500
— Παναγιώτης Ι. Σφετσιώρης	600
— Δημήτρης Λ. Ἀχλαδᾶς	500
— Γιώργος Τσούτσουρας	500
— Ζήσης Ἀχλαδᾶς	500
— Πάτρα Μπάρλα	1.000
— Λουκᾶς καὶ Τάκης Μώρης	
στη μνήμη τοῦ πατέρα τους Νίκου	2.000
— Κώστας Ν. Μώρης	400
— Διάφοροι	800
— Ἀλκμήνη χα Δημ. Κόλλια	
στη μνήμη τοῦ ἀντρα της	3.000
— Ἡλίας Κατσανιώτης (ΗΠΑ)	3.000
— Δημήτριος Ε. Κόλλιας	2.000
— Νίτσα Μοσχοπούλου	1.000
— Μαρία Κατσαρέλλη	
στη μνήμη συζύγου της Ἡρακλῆ	5.000
— Γιώργος Τομαρᾶς (Θεσ) κη)	500
— Φώτης Τομαρᾶς (Βόλος)	500
— Νίκος Χριστοδούλου	
στη μνήμη Νίκου Μώρη	1.500
— Νίκος Χριστοδούλου	1.000
— Θύμιος Μπουκουβάλας	
στη μνήμη τοῦ πατέρα του Γιώργου	2.000
— Ἀντώνης Μπασταρδῆς	2.000
— Βασίλης Ποδάρας	
στη μνήμη τῆς μητέρας	
του Μαγδαλινῆς	1.000
— Γιάννης Τσίγας	
στη μνήμη ἀδελφοῦ του Θύμιου	800

— Ἀργύρης Καλογήρου	600
— Μήτσος Ι. Πασσαλῆς	200
— Παναγιώτης Χριστόπουλος	200
— Θανάσης Ζήκας	200
— Δήμος Ἀλεξίου	200

ΓΙΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς

Τὸ φετεινὸ πανηγύρι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς συνέπεσε φέτος μὲς τριήμερο ἀργία. Ἡ κοσμοσυρροή ἦταν πρωτοφανὴς καὶ χρόνια οἱ συγχωριανοὶ ἔχουν νὰ θυμηθοῦν κάτι ἀνάλογο. Ἀνήμερα τῆς Γιορτῆς πληθὸς κόσμου παρακολούθησε τὴ Θεία Λειτουργία στὸ ξωκκλήσι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ποὺ ἦταν πραγματικὰ μιὰ Θεία μυσταγωγία. Τὸ θράδυ, τὸ γλέντι ἔφτασε στὸ ἀποκορύφωμά του στὰ μαγαζιά τοῦ χωριοῦ καὶ οἱ δημοτικὲς κομπανίες ζωντάνεψαν παλιές καλὲς μέρες κεφιοῦ καὶ χαρᾶς. Ὁ τσάμικος καὶ ὁ συρτός, οἱ ἀντιπροσωπευτικοὶ Ρουμελιώτικοι χοροὶ συνεχίζονταν μέχρι τὸ πρωῒ. Μιὰ τρανὴ ἀπόδειξη πὼς ξέρουμε νὰ κρατᾶμε γερά τὶς παραδόσεις μας, πὼς τὰ πανηγύρια ἐξακολουθοῦν νᾶχουν ἐκεῖνο τὸ παλιὸ χρῶμα τους. Καὶ τοῦ χρόνου.

Τῆς Παναγίας

Ἡ Γιορτὴ τῆς Παναγίας στὶς 15 Αὐγούστου, τυχαίνει σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ τὸ χωριὸ συγκεντρώνει τὸν πιὸ πολὺ κόσμο. Δὲν ὑπάρχει σπίτι καὶ χῶρος ποὺ νὰ μένει ἄδειο. Οἱ ξενητεμένοι συγχωριανοὶ ἔρχονται στὸ χωριὸ νὰ ζήσουν λίγες μέρες ξεκούρασης, νὰ ἀπολαύσουν τὶς ὁμορφιές του, νὰ βρεθοῦν μὲ τοὺς δικούς τους ἀνθρώπους.

Τὴν ἡμέρα τῆς Παναγίας ἡ μικρὴ καὶ πανέμορφη ἐκκλησιᾶ, — ἓνα πραγματικὸ ἀριστούργημα — δέχτηκε ἑκατοντάδες πιστοὺς ποὺ χωρὶς ὑπερβολὴ γιὰ νὰ τοὺς χωρέσει ἔπρεπε νᾶχει τουλάχιστον δεκαπλάσια ἔκταση. Ἡ Θεία Λειτουργία καὶ ὁ Ἀγιασμὸς τῆς μέρας αὐτῆς πλημμυρίζουν τὶς ψυχὲς τῶν πιστῶν ἀπὸ χριστιανικὸ μεγαλεῖο καὶ Θεία Κατάνυξη. Στὸ τέλος τῆς Λειτουργίας βλέπεις ἓνα ἀλλοιώτικο θέαμα συγκινητικό, καθὼς οἱ συγχωριανοί, συγγενεῖς, φίλοι καὶ γνωστοὶ χαιρετιοῦνται καὶ φιλιοῦνται μιὰ καὶ τοὺς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀνταμώσουν ὕστερα ἀπὸ καιρό. Πραγματικὰ εἶναι μιὰ ἀλλοιώτικη μέρα γιὰ τὸ χωριό. Καὶ φέτος ἦταν ἀληθινὰ μοναδικό, καθὼς ἤρθε νὰ προστεθεῖ μιὰ ἀλλοιώτικη πρωτοβουλία.

Τὸ θράδυ τῆς Παναγίας ὁ Γιάννης Χαμηλός (Βα-

σιλογιάννης) οργάνωσε γλέντι στο προαύλιο της εκκλησίας και στο άλωνι. Τό τί έγινε δέν περιγράφεται. "Ένα γλέντι τρικούβερτο πού ούτε ο θροχερός καιρός δέν στάθηκε εμπόδιο. 'Απ' όλο τό χωριό μαζεύτηκαν οί συγχωριανοί και «τουδωσαν νά καταλάβει» πού λέει ο λόγος. 'Ο μπάρμπα Γιάννης μέ δικά του έξοδα κέρασε μέ λουκοῦμι και αναψυκτικό όλους όσους παραβρέθηκαν.

Μπαρβό μπάρμπα Γιάννη και τοῦ χρόνου μέ ντασύλια και θιολιά νά ξαναστήσουμε τό παλιό γλέντι πού πάντα γινόταν στην Παναγία, αλλά σιγά - σιγά ξεχάστηκε. 'Ωραίες πρωτοβουλίες πού αξίζουν συγχρητήρια και πρέπει νά θροῦν μιμητές.

Στά 1925 οί μάγκες τοῦ χωριοῦ μέ τραγιάσκες και μαγκούρες. Φιγοῦρες μοναδικές μιᾶς ἐποχῆς πού ἔφυγε δίχως γυρισμό. Διακρίνονται ἀπό ἀριστερά: Εὐθύμιος Παπαγεωργίου, Νίκος Χασιακός, Κώστας Κεραμίδας, Γιώργος Μαλιζίτης (Χλιάρας) και Μιλτιάδης Κυριαζής. (Φωτογραφίες Κώστα Κεραμίδα).

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ τοῦ Φάνη Λευκαδίτη

Στόν πρόεδρο τοῦ χωριοῦ μας όμολογουμένως ἀξίζουν ἔπαινοι και συγχρητήρια διά τήν φιλεργατικότητα, τήν δραστηριότητα και τόν ὑπέρτατο πράγματι ζήλο, πού δείχνει ἀγωνιζόμενος διά τά κοινοτικά ἐνδιαφέροντα. Τόν ἄνθρωπο τοῦτο θά τόν συναντήσετε κοντά στόν ἐργολάβο πού ἀνέλαβε τήν κατασκευή τῶν κοινοτικῶν ἔργων. Νά παρακολουθεῖ και νά δι-

νει οδηγίες στά συνεργεία πού ἀνοίγουν και στρώνουν τούς δρόμους μέ τσιμέντο, νά ἐπιθεωρεῖ τά ἔργα και νά παρατηρεῖ όρισμένες παραλήψεις τοῦ ἐργολάβου, και τόν όποϊον ὑποχρεώνει ἀναντιρρήτως, νά ἀποκαταστήσει. 'Αεικίνητος, ἐπιβλητικός και δραστήριος μέ ἄγρυπνο μάτι παρακολουθεῖ τά πάντα, ἐπιτηρώντας και προστατεύοντας τά συμφέροντα τῆς κοινότητος. "Έχοντας πλήρη συναίσθηση και ἐπίγνωση τῆς ἀποστολῆς του ὡς πρόεδρου τῆς κοινότητος. Καλοσκοπῆς καταβάλλει ὑπεράνθρωπες προσπάθειες νά ἐξωραΐσει και νά όμορφῆνει τό χωριό μας μέ τίς ἀπειρες φυσικές του χάρες μεταβάλλοντάς το σέ ἀπεραντο ἐργοτάξιο.

Τίς βραδυές ὥρες θά θρῆτε τόν πρόεδρό μας ἀπασχολημένο, ἢ καλύτερα ἀπορροφημένο, μέ τά κοινοτικά θέματα κλεισμένον στό γραφεῖο του, καταστρώνοντας σχέδια διά τήν ἐπέκτασιν τῶν κοινωφελῶν ἔργων. Θά δῆτε λοιπόν τόν ἄξιο κι' ἀκούραστο πρόεδρό μας νά μάχεται διά τά κοινά συμφέροντα, νά προσπαθεῖ νά πείσει τούς δύστροπους, νά λογομαχεῖ μέ ἐκείνους πού προβάλλουν ἀντίσταση ἀρνούμενοι νά θυσιάσουν ἔστω μία σπιθαμή γῆς προκειμένου νά περάσει ο Διμ. δρόμος, πού θά ἐξυπηρετεῖ ὄχι μόνον τήν γειτονία, αλλά πιό ἄμεσα τούς ἴδιους, ἀξιοποιώντας τό σπίτι τους και τά κτήματά τους.

Σκληρός και ἄκαμπτος κατά τήν ὑπεράσπισιν τῶν κοινοτικῶν συμφερόντων, και προπαντός ἐναντίον ἐκείνων πού προσπαθοῦν νά τοῦ φράξουν τό δρόμο πρὸς τήν πρόοδο. Τύπος ἀνήσυχος, γεννημένος μέ ἡγετικά προσόντα ὁραματιζόμενος τήν προκοπή, τήν καλαισθησία και τήν ἀρίστην ἐμφάνισιν τοῦ χωριοῦ μας. Αὐτός εἶναι ο μοναδικός σκοπός του και ο κυριώτερος στόχος τοῦ προέδρου μας, ο όποῖος θ' ἀφήσει ἐποχή τῆς προεδρικῆς του θητείας. 'Εργαζόμενος μέ ζήλο και μεράκι θρίσκεται μέρα και νύχτα στό πόδι. 'Ανοίγει λοιπόν δρόμους στρώνοντάς τους μέ τσιμέντο μέχρι τό τελευταῖο, τό πιό ἀκράιο σπιτάκι τοῦ χωριοῦ μας. Στήν πανέμορφη Καλοσκοπή μέ τήν ἀμφιθεατρική τῆς θέση, τήν πυκνή θλάσση και τά πολλά νερά τῆς, ὄχι πιᾶ λάσπες, ὄχι πιᾶ σκουπίδια. 'Αρχοντιά και καθαριότητα. 'Υγιεινὸ και πολιτισμένο περιβάλλον.

'Ο δυναμικός και δραστήριος πρόεδρος τῆς Καλοσκοπῆς Θεμ. Ραπτόπουλος ἔλυσε τό πρόβλημα τῶν σκουπιδιῶν πού ἐποτελοῦσαν μάλιστα γιά τό χωριό μας, κι' ἔνα ἀποκρουστικό θέαμα, ὅπου ἐκ τῆς δυσοσμίας τους συγκέντρωναν σμήνη κουνουπιῶν. Σάν πρόεδρος ἐκτελώντας εὐσυνείδητα και μέ θρησκευτική κατάνυξη τά καθήκοντά του, θρῆκε τήν λύση τοῦ πιό καυτοῦ προβλήματος τῶν σκουπιδιῶν, πού σέ συ-

νεργασία με τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου, προσελήφθη ὁ Γιάννης Κουφός (τῆς Πηνειῶς) ὡς ὁδοκαθαριστής, ὁ ὁποῖος φορτῶνει στὸ γαϊδουράκι του δυὸ μεγάλες κόφες καὶ περιέρχεται τοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ μας δύο φορές τὴν ἐβδομάδα, χτυπώντας τὸ κουδούνι του μαζεύει ὅλα τὰ σκουπίδια. Τὴν δαπάνη ἀνέλαβε ἐξ ὁλοκλήρου ὁ Σύνδεσμος.

Ἔτσι λοιπὸν, οἱ νοικοκυρὲς ἀκούγοντας τὸ πρῶτὸ τὸ κουδούνι τοῦ σκουπιδιάρη τοῦ δίνουν τὶς νάυλον σακκοῦλες μετὰ τὰ σκουπίδια τους γλυτώνοντας ἀπ' αὐτὸν τὸν μπελά. Δὲν ἀξίζουν λοιπὸν συγχαρητήρια στὸν ἐκλεκτό, ἀκούραστο καὶ ἀνεπανάληπτο τοῦτον πρόεδρο;

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

Μολυσμένες πληγές

Ὅσάκις τὰ μικρόβια μιᾶς πληγῆς πολλαπλασιασθοῦν τὸ δέρμα ἐρεθίζεται, κοκκινίζει καὶ γίνεται λεπτότερον. Μπορεῖ νὰ παρουσιάσθῃ πρήξιμο γύρω ἀπὸ τὴ πληγὴ καὶ νὰ πιᾶσιν πῦον. Τὰ σημεῖα αὐτὰ ἐμφανίζονται ἀπὸ τὰς πρώτας ὥρας ἢ καὶ ἡμέρας τοῦ τραυματισμοῦ ἀναλόγως τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ὄργανισμοῦ καὶ μᾶς δείχνουν ὅτι ἡ πληγὴ ἔχει μολυνθεῖ. Ποτὲ μὴν πιέζετε μιὰ μολυσμένη πληγὴ διὰ νὰ θγεί τὸ πῦον. Πηγαίνετε στὸ γιατρό. Ἐὰν αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀμέσως κρατεῖστε τὸ μολυσμένο μέρος σὲ ἡρεμία καὶ ἔχετε τὸ ὑψωμένο μ' ἓνα μαξιλάρι. Χρησιμοποιεῖστε ἐπιθέματα βουτηγμένα σὲ ζεστὸ νερό, ποὺ ἔχετε θράσει προηγουμένως μετὰ 3 γεμάτες κυταλιὲς τῆς σούπας ἀλάτι.

Ελάβαι εἰς τὰ μάτια

Συχνὰ στάχτες ἢ μόρια σκόνης πέφτουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ματιοῦ μας. Εἰς παρομοίαις περιπτώσεις ἀκολουθεῖτε τὰς ἐξῆς ὁδηγίας:

1. Μὴν τρίβετε τὰ μάτια τοῦ παθόντος.
2. Μὴν ἐπιχειρεῖτε ποτὲ ν' ἀπομακρύνετε τὸ ξένο σῶμα μετὰ ὀδοντογλυφίδες, σπῖρτα ἢ ὅ,τι-δήποτε ἄλλο ἀντικείμενο.
3. Μὴν ἐγγίζετε τὸ ἐρεθισμένο μάτι, γιὰ νὰ

δεῖτε τί ἔχει, προτοῦ πλύνετε καλὰ τὰ χέρια σας.

Συνήθως τὸ καλύτερο, ποὺ ἔχετε νὰ κάνετε, εἶναι νὰ στείλετε τὸν πάσχοντα εἰς τὸν ἰατρὸν, ἀφοῦ δέσετε τὸ μάτι.

Ἐὰν εἴσθε προσεκτικός, μπορεῖτε ν' ἀπομακρύνετε τὸ ξένο σῶμα μετὰ τὴν ἐξῆς μέθοδο.

α) Κατεβάσετε τὸ κάτω βλέφαρο καὶ κυττάξετε μήπως τὸ ξένο σῶμα εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέρος. Ἄν τοῦτο εὐρεθῇ ἐκεῖ, εἶναι εὐκόλον νὰ τὸ ἀπομακρύνετε, ἐγγιζόντάς το ἐλαφρὰ μετὰ τὴν γωνίαν ἑνὸς καθαροῦ μανδηλίου ἢ ὑφάσματος.

β) Πιάσετε τὰς θλεφαρίδας τοῦ ἄνω θλεφάρου ἀπαλὰ μετὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν δείκτην παραγγεῖλατε εἰς τὸν πάσχοντα νὰ κυττάξῃ πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ φέρατε τὸ ἐπάνω βλέφαρο πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ κάτω ὥσπου νὰ φτάσῃ ἐπάνω ἀπὸ τὸ κάτω βλέφαρον. Ἐὰν καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν κάνετε τίποτε μὴν ἐπιχειρήσετε ἐκ νέου.

Κόκκινα μάτια εἶναι, πολλὰς φορές, σημεῖον ὅτι κάποιον ξένο σῶμα ὑπάρχει εἰς αὐτά, ἐνῶ ἄλλες πάλι φορές, μᾶς δείχνουν ὅτι ἔχουν μολυνθεῖ. Εἰς καμμίαν ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις δὲν πρέπει ὁ παρέχων τὰς πρώτας τοὺς βοηθείας νὰ ἐπέμβῃ. Εἰς περίπτωσιν ποὺ ὁ θολθὸς τῶν ματιῶν ἔχει γρατζουνισθεῖ π.χ. ἀπὸ κλωνάρι δένδρου, ἢ εἰς περίπτωσιν ποὺ κάποιον ἀντικείμενον π.χ. μία ἀγγίδα, ἔχει εἰσχωρήσῃ μέσα εἰς τὸν θολθὸν ἔστω καὶ κατὰ κλάσμα τοῦ ἑκατοστοῦ, τότε ἡ θλάθῃ ἴσως, εἶναι σοβαρά. Ἀκόμη καὶ ἂν μπορεῖτε νὰ δεῖτε τὸ ἐμπηγμένον «ξένον σῶμα» νὰ ἐξέχει ἀπὸ τὸ τραῦμα δὲν πρέπει, νὰ ἐπιχειρήσετε νὰ τὸ θγάλετε.

Μπορεῖ μετὰ τὸ ξένο σῶμα νὰ τραβήξετε καὶ κάτι ἀπὸ τὸ πολύτιμο περιεχόμενον τοῦ ματιοῦ. Τέτοια τραύματα εἶναι τόσο σοβαρὰ ὥστε ὁ παθὼν, πρέπει νὰ μείνῃ ξαπλωμένος καὶ ἀκίνητος. Ὅσον πιὸ γρήγορα τοῦ παρασχεθῇ ἡ ἱατρικὴ περίθαλψις τόσον μεγαλύτερες πιθανότητες ὑπάρχουν ν' ἀποφύγῃ σοβαρὰς ἐνοχλήσεις καὶ συνεπειάς.

Εὐθ. Ἰ. Παπαγεωργίου

Συντα)χος Δάσκαλος

- Στὸ προσεχὲς Δελτίο «Κατάγματα».

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Ἀγαπητὴ Κουκουθίστα,

Ἀπὸ τὶς στήλες σου θὰ ἤθελα νὰ περάσει ἐτοῦτο τὸ θέμα ποὺ ἴσως ἀξίζει τὸν κόπο. Πρόκειται γιὰ τὴ σπηλιά τῆς Καρακοφωλιάς.

Ἐχὼ ἀκούσει μικρός, σὰν ἦμουν στὸ χωριὸ ἀπὸ μεγάλους (γέρους χωριανούς) ἀλλὰ καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια ἀπὸ νεώτερους πολλὰ γιὰ τὴ σπηλιά αὐτή. Ὅτι τὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας κρύβαν ἐκεῖ τὰ ὑπάρχοντά τους καὶ τὰ γυναικόπαιδα οἱ τότε Κουκουθιστιανοί, ὅτι ἔχει θάθος πολὺ μεγάλο, ὅτι λίγα μέτρα ἀπὸ τὴν εἴσοδο ὑπάρχει ἓνα στένεμα κι ἀφοῦ περάσεις ἀπὸ ἐκεῖ, ἀρχίζει λαβύρινθος.

Ἄκουσα ἀκόμα ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια ποὺ μπήκαν ἄνθρωποι μέσα, βρῆκαν κόκκαλα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ προσδιορίσουν ἂν εἶναι ἀπὸ ἀνθρώπους ἢ ζῶα. Πάντως ὅτι καὶ νὰ εἶναι, γεγονὸς εἶναι ὅτι ὑπάρχει σπήλαιο κι ἂν ὁ Σύλλογος σὲ συνεργασία μὲ τὴν κοινότητα, γνωστοποιήσουν τὴν ὑπαρξὴ τῆς σπηλιάς σὲ ἀρμόδιους σπηλαιολόγους, μπορεῖ νὰ κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ ἐξερεύνηση, καὶ στὴ περίπτωσή αὐτή, μπορεῖ νὰ ἔχουμε ἐνδιαφέροντα ἀποτελέσματα. Ἄς μὴν ξεχνᾶμε τὸ σπήλαιο τῶν Πετραλώνων καὶ τόσα ἄλλα σπήλαια ποὺ κατὰ τύχη ἀνακαλύφθηκαν καὶ ἔγιναν γιὰ τὴν περιοχὴ ἐκμεταλλεύσιμοι τουριστικοὶ χώροι. Ἴσως αὐτὸ ἐμποδίσει καὶ τὸ «ξεκοίλιασμα» τοῦ θουνοῦ στὴ πλευρὰ αὐτὴ ἀπὸ τοὺς ἐκμεταλλευόμενους τὸ μετάλλευμα τῆς περιοχῆς.

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴ φιλοξενία

Δ. Τ.

Ἀθήνα

Ἡ Δήμητρα Ἀθανασίου Ἀλεξίου (Σαμαρᾶ) πρῶτευσε στὶς πτυχιακὲς ἐξετάσεις τῶν ΚΑ ΤΕΕ Ἡρακλείου καὶ μπήκε χωρὶς ἐξετάσεις στὴν Ἀνωτάτῃ Ἐμπορικῇ Ἀθηνῶν. Μπράβο Δήμητρα σοῦ εὐχόμαστε καὶ στὴ νέα Σχολὴ τὴν ἴδια πρόοδο καὶ ἐπιτυχία.

Ο ΑΡΗΣ ΣΙΣΟΥΡΑΣ Διοικητὴς τοῦ ΙΚΑ

Ἕνας δικός μας ἄνθρωπος, ὁ καθηγητὴς Ἀριστείδης Σισούρας διορίστηκε Διοικητὴς τοῦ ΙΚΑ. Ὁ Ἄρης γεννήθηκε στὸ Μαυρολιθάρι καὶ σπούδασε στὴν Ἀθήνα στὴ Φυσικομαθηματικὴ Σχολή. Στὴ συνέχεια, ἔκανε μεταπτυχιακὲς σπουδὲς σὲ εὐρωπαϊκὲς χώρες, μὲ ειδίκευση σὲ θέματα ὑγείας, γιὰ νὰ γίνεῖ τακτικὸς καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Πάτρας. Ἀπὸ τὰ πρῶτα μέλη τοῦ ΠΑΣΟΚ, συμμετεῖχε ἐνεργᾶ σὲ ἐπιτροπὲς Ὑγείας καὶ ἐπεξεργάστηκε τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματός.

Διακρίνεται γιὰ τὸ σθένος, τὴν ἀγωνιστικότητα, τὴ συνέπεια καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα. Εἴμαστε σίγουροι ὅτι στὸ δύσκολο ἔργο ποὺ ἀνέλαβε θὰ τὰ θγάλει πέρα μὲ τὸν καλλίτερο τρόπο.

Στὸν ἐκλεκτὸ πατριώτῃ καὶ συγγενῇ τὸ Δελτίο εὐχεται κάθε ἐπιτυχία μαζί μὲ τὰ πῶς θερμὰ συγχαρητήρια.

ΟΤΑΝ Η ΑΓΑΠΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΡΑΞΗ

Σὲ ἄλλῃ στήλῃ γιὰ τὸν ἀναμεταδότῃ γράψαμε γιὰ τὶς προσφορὲς συγχωριανῶν, θὰ ἦταν παράλειψη νὰ μὴν ἀναφέρουμε καὶ τοὺς συγχωριανούς Παναγιώτῃ Σκεπετάρῃ, Δημήτρῃ Κόλλια (Καραμῆτρο) καὶ Γιάννῃ Κωστοῦρο, ποὺ δούλεψαν «καροτσάκι» καὶ «τενεκέ», κουβαλῶντας στὴν πλάτῃ τὸ μπετόν καὶ τὴ λάσπη γιὰ νὰ γίνουν τὰ οἰκήματα. Τέτοιες ἐνέργειες ἀξίζουν κάθε ἔπαινο καὶ πρέπει νὰ παραδειγματίζουν τοὺς ἄλλους ποὺ βλέπουν ἀπὸ μακριὰ καὶ μόνο σχόλια ξέρουν νὰ κάνουν.

Τὸ Δελτίο ποὺ τόσο ἀγαπήθηκε ἀπ' ὅλους περιμένει ἀπ, τὸν καθένα τὴν θεληματικὴ του συνδρομή.

Για τους μικρούς μας φίλους

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΦΩΤΙΑ

Την ιστορία αυτή μετέφρασε από τα Γαλλικά ο Βαγγέλης Τσιρώνης για τους μικρούς φίλους του Δελτίου μας.

“Ένας άνθρωπος διάλεξε μιὰ μέρα ένα ξέφωτο ανάμεσα στα Έλατα, για να σπείρει σίκαλη σ’ ένα όμορφο μέρος στο Ριζοβούνι.

“Αρχισε να κόβει τα δένδρα, δούλευε σκληρά, απ’ την αυγή μέχρι το θράδυ που θγαίνανε τ’ αστέρια. «Τάκα - τούκα, τάκα - τούκα!» Έκανε το τσεκούρι κι’ αυτός ο θόρυθος άκουγόταν μακριά, μέσα στο ήσυχο δάσος. “Όταν τέλειωσε κάποτε το κόψιμο των δένδρων άρχισε να θγάζει τις ρίζες των δένδρων που είχε κόψει από το Έδαφος, κύταξε τριγύρω του και είδε ότι δεν είχε καθαρίσει παρά ένα μικρό κομματάκι γής, παρά τον κόπο που’χε κάνει. “Ένα χωράφι που δεν θα μπορούσε να τον χορτάσει... Και νάταν μονάχα αυτό, έπρεπε να σηκώσει τα κούτσουρα και τα κλαδιά των δένδρων και να τα θγάλει από το χωράφι, μιὰ δουλειά πολύ φοβερή.

Κατάκοπος, άκούμπησε στη ρίζα ενός έλάτου και γύριζε το μυαλό του σ’ αυτές τις μελαγχολικές σκέψεις.

Ξαφνικά, είδε, ανάμεσα στα πράσινα κλαδιά, ένα άστείο ανθρωπάκι που περπατούσε σὰ να πέταγε, σπρωγμένο απ’ τον άγέρα. Είχε ένα πλατύ πορφυρένιο θώρακα κι’ επάνω του λικνίζονταν στο φύσημα τ’ άγέρα φλογίτσες, ένω, άφηνε να φαίνεται στο θάθος ένα άσπρο φοδράρισμα.

“Ηρθε κοντά στο χωρικό, σταμάτησε και είπε:

— Γεια και χαρά σου, καλέ μου άνθρωπε, καλότυχος νάσαι σ’ ότι κάνεις. Μά... έσύ είσαι λυπημένος, γιατί;

Και ο χωρικός άπάντησε στον άγνωστο:

— “Αχ! Βάχ! Πάλευα με τα δένδρα, για να καλλιεργήσω τη γή και να σπείρω σίκαλη. Λοιπόν, κουράστηκα πολλές ήμέρες, απ’ το πρωί ως το θράδυ, και δεν έχω καθαρίσει παρά ένα μικρό κομματάκι γής. Μια άκροϋλα γής όπως αυτή έδω, δεν θα με χορτάσει ποτέ. Κι’ επί πλέον, αυτά τα κούτσουρα και τα κλωνάρια τους πρέπει να τα άπομακρύνω, πράγμα που δεν είναι και μικρή δουλειά.

— Θέλεις να θάλω κι’ εγώ ένα χεράκι, να σε βοη-

θήσω; ρώτησε ο άγνωστος.

— Και βεβαίως, φίλε, πολύ θα τ’οθελα, κι’ αυτό θα γίνει πιο γρήγορα σάν είμαστε δυό!

— “Όχι, κάνε έσύ πιο πέρα, θα δουλέψω μόνος μου.

“Ο χωρικός παραμέρισε κι’ ο άγνωστος θγάζει με μιὰ άπότομη χειρονομία τις φλόγες από το πλατύ κόκκινο στήθος του, τινάζει τα πλατιά του χέρια και άμέσως πετιέται καπνός και φωτιά, το δάσος νεκρό σώριασμένο στο ξέφωτο ξεκαθάρισε άμέσως, όσο να πείς κίμινο, σπίθες ξεπηδούν προς όλα τα μέρη και σε λίγο δεν υπάρχει, παρά μιὰ θάλασσα από φλόγες.

“Ο χωρικός τρομαγμένος είπε μέσα του:

— Αυτός όπως φαίνεται θέλει να καταπιεί κι’ έμένα. Πρέπει να σωθώ πρωτού είναι πολύ άργά!

“Αρχισε λοιπόν να τρέχει, αλλά μόλις έκανε λίγα βήματα, σκόνταψε επάνω σ’ ένα βαρέλι γεμάτο νερό, τ’ άναποδογύρισε κι’ άμέσως ή φωτιά έσβησε.

“Ο χωρικός γύρισε το κεφάλι του προς τα πίσω και τι να δει; Έκει που πριν ήταν οί κορμοί και τα κλαδιά, τώρα ένας σωρός από στάχτες σκέπαζε το ξεχειρωμένο χωράφι και στη μέση του χωραφιού το άστείο ανθρωπάκι με την χρυσοκόκινη φορεσιά του που τον ρώτησε:

— Με είδες τι έκανα, έ;

— Ναι, είδα πολύ καλά και σ’ εύχαριστώ, άπάντησε ο χωρικός. “Αλλά πές μου σε παρακαλώ, ποιός είσαι;

— “Εγώ είμαι ή φωτιά. Σ’ εύχαριστώ, άνθρωπε που με πλήρωσες τόσο καλά. Μάθε ότι δεν υπάρχει για μένα καλύτερη τροφή από τα πεύκα που θγάζουν το ρετσίνι και τις άσπρες (σιμίδες) όστρυές. Τώρα είναι ή σειρά μου να σε προσκαλέσω. “Ελα λοιπόν μιὰ μέρα στο σπίτι μου, θα σου προσφέρω να δοκιμάσεις τέτοια φαγητά που δεν τα έχεις ξαναγευθεί, ψητά και θραστά.

Τότε ή φωτιά πήδηξε πιο μακριά και ο χωρικός ξεχέρωσε το χωράφι του κι’ έσπειρε σίκαλη. Το φθινόπωρο έρχεται, είχε μιὰ σοδειά άπίστευτη, στούμπησε τὰ στάχυα και γέμισε τ’ άμπάρι του.

— Τώρα πρέπει να άνταποδώσω την έπίσκεψη στη φίλη μου τη φωτιά, είπε μονάχος του.

“Εφτασε στο σπίτι της Φωτιάς που κατενθουσιάστηκε μόλις είδε το φίλο της τον άνθρωπο.

— Καλημέρα καλόκαρδε άνθρωπε! Του είπε. Πέρασε και κάθησε κοντά στο τραπέζι, τι λές, δεν είναι καλύτερα εκεί;

“Ο χωρικός κάθησε όμορφα, όμορφα κοντά στο τραπέζι κι’ ο νοικοκύρης του έφερνε τ’όνα πιάτο μετά το άλλο γεμάτο με τέτοια φαγητά που δεν είχε ποτέ του δοκιμάσει, όλόξεστα, τραγανιστά μπουτάκια από κο-

τόπουλα καὶ κρεατόπιττες ψημμένες στὸ φούρνο.

Ὁ χωρικός ἔφαγε μὲ μεγάλη ὄρεξη, χωρὶς νὰ σταματάει νὰ παινεύει τὸ νοικοκύρη ποὺ τὸν φιλοξένησε.

Σὰν γιόμισε τὸ στομάχι του καὶ χόρτασε, εἶπε στὸ φίλο του τὴ Φωτιά.

— Τὶ συνέβη φίλε μου κι' εἶσαι τόσο ἀδύνατος καὶ μαραζωμένος;

— Πῶς νὰ μὴν ἀδυνατίζω κανεὶς, σὰν δὲν ὑπάρχει τίποτα στὸ σπίτι του νὰ φάει, οὔτε ἓνα κουκουναρί, οὔτε μιὰ καχκακὴ ὀστρουὶλα... ἀπάντησε ὁ ἄλλος ἀναστενάζοντας. Ἐὰν δὲν φάω σήμερα κάτι μιὰ φλουδίτσα, ἓνα κλαδί, πᾶει τέλειωσα, θὰ ξεψυχίσω κι' αὐριο δὲν θὰ ὑπάρχω πιά.

— Γιατὶ προσμένεις τὸ τέλος σου φίλε; Ἔλα ὅσο γίνεται πιὸ γρήγορα σπίτι μου, θὰ θρῶ ὅπωςδὴποτε κάτι τι νὰ σοῦ προσφέρω!

Ἐπέστρεψαν κι' οἱ δυὸ μαζί στὸ σπιτικό τοῦ χωρικοῦ, καὶ μόλις φτάσανε ἐκεῖ, ὁ χωρικός ἔτρεξε χωρὶς καθυστέρηση νὰ σκίσει ξερὲς ὀστρὺες γιὰ νὰ προσφέρει στὸ φίλο του.

Ἡ Φωτιά ποὺ πεινοῦσε φοβερὰ ἔπese ἀπάνω στὶς σχίζες καὶ σὰν ἀστραπή, σ' ἓνα λεπτό, δὲν ἄφησε οὔτε σκλῖδα. Δὲν ἔμεινε παρὰ λίγη στάχτη. Καὶ ἀμέσως ἡ Φωτιά κοκκίνησε, πάχυνε κι' ἔγινε εὐδιάθετη.

— Θέλεις νὰ ζήσει μαζί σου ἄλλος ἓνας φίλε χωρικό; πρότεινε ἡ Φωτιά. Θὰ μὲ ταΐξεις κι' ἐγὼ θάμαι στὴ δούλεψή σου.

— Σὺμφωνοί! φώναξε ὁ χωρικός.

Στέριωσε στὴ μέση τοῦ σπιτιοῦ του μιὰ ὁμορφὴ φωλιά μὲ κόκκινα τοῦθλα καὶ τὴν ὀνόμασε φούρνο. Ἐκεῖ ἐγκαταστάθηκε ἡ φωτιά χωρὶς καμιὰ καθυστέρηση. Ἔτσι δημιουργήθηκε ἡ αἰώνια φιλία, τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς Φωτιάς. Ἀπὸ τότε δὲν χωρίσανε μέχρι τώρα. Ἀνάθει ἡ φωτιά, ψήνει, μαγειρεύει καὶ φτιάχνει ὅλες τὶς λιχουδιές. Τηγανίτες, γλυκά, καὶ πίττες, σούπα καὶ θραστὰ καλαμπόκια καὶ ζεσταίνει τὸν προστάτη της ὅταν κάνει κρύο καὶ χιονίζει.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ καλὸς νοικοκύρης, φροντίζει νάχει στὸ σπίτι του πάντα ἓνα τρακά μὲ ξύλα γιὰ νὰ ταΐζει τὴ φωτιά..

«Προσοχὴ ὅμως, γιατί ὅταν ἡ φωτιά μᾶς ξεφύγει ἀπὸ τὴ φωλιά της κάνει πολλὰς καταστροφές, οὔτε σπύρτα, οὔτε φωτιὲς ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι».

ΑΦΙΞΕΙΣ — ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Κόσμος πάει κι' ἔρχεται...

Ἦρθε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας Δημήτριος Κόλλιας. Ὁ μπάρμπα Μητσοῦς ὅπως δήλωσε στὸ Δελτίο ἐπέστρεψε μόνιμα στὴν Ἑλλάδα. Ἔτσι μὲ τὸ καλῶς ὥρισε ποὺ τοῦ εὐχόμεστε, τοῦ γυρεύουμε καὶ τὴ συμπαράστασή του στὸ ἔργο μας.

* * *

Γιὰ λίγες μέρες πῆγε ὁ συγχωριανὸς Γιώργος Ν. Χαμηλὸς στὸν Καναδᾶ γιὰ νὰ ἐπισκεφτεῖ τὸ γιό του Νίκο. Ὁ μπάρμπα Γιώργος γύρισε κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὰ ὅσα εἶδε καὶ μᾶς μετέφερε τοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ γιοῦ του Νίκου, τοῦ ξενητεμένου συγχωριανοῦ ποὺ τόσο ἀγαπᾷ τὸ Σύνδεσμο καὶ τὸ χωριό.

* * *

Ἀπὸ τὸν Καναδᾶ ἐπίσης, ἦρθαν τὸ καλοκαίρι γιὰ λίγες μέρες στὸ χωριό ὁ Γιώργος Δ. Μαλαθίσης μὲ τὴν οἰκογένειά του καὶ ἡ Κρυστάλλω Μώρη μὲ τὴν κόρη της Πάτρα.

* * *

Ἐπίσης ἀπὸ τὸν Καναδᾶ ἦρθε ὁ Μητσοῦς Κυριαζῆς γιὰ λίγες μέρες καὶ ξανάφυγε.

* * *

Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ἦρθε γιὰ λίγο τὸ καλοκαίρι ἡ Παναγιώτα Χρηστίδου (Ζούργου) μὲ τὰ παιδιά της γιὰ νὰ δεῖ τοὺς συγγενεῖς της.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ Ἀλεξάνδρα Γεωργίου Δεστούνη (Ἀλεξίου) στὶς 14)9)81 γέννησε ἀγοράκι στὸν Καναδᾶ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ Προέδρου μας Ἑλένη Βλάχου γέννησε πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ καὶ δεῦτερο ἀγοράκι. Τὸ Δελτίο εὐχεται στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς νὰ τοὺς ζήσει.

Τρίτο παιδί ἀπόχτησε καὶ ὁ Μάκης Ματθαίου. Ἐνα ὑγιέστατο ἀγοράκι συμπλήρωσε τὴν οἰκογενειακὴ εὐτυχία τοῦ συγχωριανοῦ μας. Εὐχόμεστε νὰ τοὺς ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ ἐξαίρετος νέος καὶ ὀλοκληρωμένος ἐπιστήμονας, συγχωριανὸς Γιώργος Παν. Βλάχ-

~~~~~  
**Ἀγαπᾶτε καὶ φροντίζετε τοὺς  
 κοινόχρηστους χώρους τοῦ χωριοῦ μας**  
 ~~~~~

χος, έδωσε άμοιβαία υπόσχεση γάμου με την κόρη του Παναγιώτη Δερμάνη, Ρίτσα. Τό εύ-
τυχές γεγονός άναγγέλθηκε στη δεξίωση που
δόθηκε στο ξενοδοχείο ΠΑΡΚ στους γάμους
της κόρης τους Έλένης. Τό γεγονός χαρο-
ποίησε ιδιαίτερα τούς παραθρεθέντες, τούς
γονείς και συγγενείς των μελλονύμφων, για-
τί πρόκειται πραγματικά για ένα πολύ ται-
ριαστό ζευγάρι.

* * *

Ό συγχωριανός μας Δήμος Ραπτόπουλος
μνηστεύτηκε με την δίδα Χρύσσα Μυλωνά, ύ-
πάλληλο του Ύπουργείου Έμπ. Ναυτιλίας.
Στό νεαρό ζευγάρι εύχόμαστε καλά στέφανα
και κάθε εύτυχία.

ΓΑΜΟΙ

Η Έλένη Δερμάνη (κόρη του Παναγιώτη
και της Γεωργίας) τέλεσε τούς γάμους της
με τόν έκλεκτό νέο και έπιστήμονα Κώστα Ά-
λεξανδρή από τη Λαμία. Ό γάμος έγινε στους
Άγίους Ταξιάρχες στο Πεδίο του Άρεως και
πλήθος συγχωριανών παραθρέθηκαν για νά
εύχηθούν τό νεαρό ζευγάρι. Άκολούθησε δε-
ξίωση στο ξενοδοχείο ΠΑΡΚ.

Ό Νίκος Γ. Αύγερινός και ή δις Τσεκούρα
τέλεσαν τούς γάμους τους στην Άθήνα.

Στη Λαμία τέλεσαν τούς γάμους τους ή συγ-
χωριανή Μαίρη Ε. Τομαρά και ό Δημήτρης
Σωτηρίου.

Η Μάγια Ίωάννου Κωστούρου που σπου-
δάξει σέ Πανεπιστήμιο του Τορόντο στόν Κα-
ναδά τέλεσε τούς γάμους της με τόν Έλλη-
να Γιώργο Πηγαδά διδάκτορα του ίδιου Πα-
νεπιστήμιου.

Στά νέα ζευγάρια εύχόμαστε κάθε εύτυχία.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Νομίζω πώς άνεθαίνοντας στο χωριό εκεί
στο μαγαζί του Βλάχου, κοντά στο σούρου-
πο θά άνταμώνω την ξεχωριστή φιγουρά του
γέροντα που άγγιζε τά 100 χρόνια ζωής, νά
πίνει τό «κατοσταράκι», γεμάτος πραότητα,
με μιά ήρεμία και πρωτόγνωρη καλωσύνη.
Όμως ό μπάρμπα Κώστας Μαντάς πριν λίγο

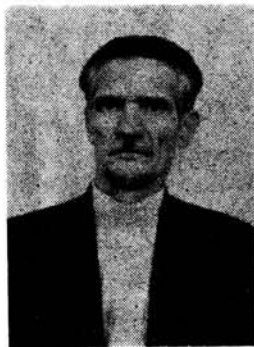
καιρό έφυγε για τόν «άλλο κόσμο». Έφυγε
δίχως άρρώστια, δίχως πάλη. Πηγαίνοντας
στη Λαμία νά δει την κόρη του άφησε την τε-
λευταία του πνοή εκεί.

Ό μπάρμπα Κώστας όπως είπα ήταν πρά-
ος και στωικός χαρακτήρας. Άνθρωπος ά-
γαπητός που ποτέ δέν δημιούργησε προβλή-
ματα, ποτέ δέν έκανε έχθρους. Ήταν ό άν-
θρωπος που ήξερε με μοναδικό τρόπο νά φτι-
άχνει «θαρέλεια» και «κάδες» και ό χαμός του
πήρε μαζί την τέχνη του, μιά τέχνη που έξα-
φανίστηκε όπως τόσες και τόσες άλλες. Σάν
τεχνίτης ήταν άριστος και μέχρι πριν τό θά-
νατό του εξακολουθούσε νά δουλεύει δίχως
νάχει χάσει τίποτα από τά επιδέξια χέρια του
και τό μνημονικό του. Ήταν ό τελευταίος
μιάς γενιάς τεχνιτών που ή εξέλιξη της τε-
χνοκρατίας δέν μπορεί νά αντικαταστήσει με
τίποτα, ό «θαενάς», χάθηκε μιά για πάντα
από τό χωριό.

Κ. Βλάχος

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στό χωριό έγινε τό μνημόσυνο του συγχω-
ριανού Νίκου Α. Μώρη με τη συμπλήρωση 40
ήμερών από τό θάνατό του. Ό μπάρμπα Νί-
κος ήταν από τά πιο ένεργά μέλη του Συν-

δέσμου μας, ποτέ δέν έλειψε άπ' τις έκδηλώ-
σεις και ιδιαίτερα άπ' τις Γενικές Συνελεύ-
σεις. Συγχωριανοί, συγγενείς και φίλοι τίμη-
σαν τη μνήμη του την ήμέρα του μνημοσύνου.

Έπίσης, στο χωριό έγινε τό έτήσιο μνημό-
συνο του άδικοχαμένου Τάκη Κολλύρη. Ό ά-
προσδόκητος χαμός του παλληκαριού, του ά-

κούραστου συγχωριανού, ακόμα δέν μπορεί νά γίνει πιστευτός από κανέναν μας, ή μορφή του μάς γυροφέρνει μέ την έντύπωση ότι θά τόν θροῦμε μπροστά μας μέ τό φορτηγό του νά πηγαινοέρχεται αδιάκοπα. Τό κενό πού ἔφησε πίσω του στήν οἰκογένειά του καί σ' ὄλους μας εἶναι ἕνας πόνος θαρῶς, μιᾶ θλίψη πού δύσκολα θά φύγει ἀπ' τόν ὀρίζοντα τοῦ χωριοῦ καί τῆς περιοχῆς. Στήν ἐκκλησιά τοῦ χωριοῦ, οἱ συγγενεῖς καί συγχωριανοί ἔχυσαν ἀκόμα ἕνα δάκρυ στή μνήμη του.

Ο Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ὁ διακεκριμένος ποινικολόγος καί πατριώτης κ. Στάθης Ἀλεξανδρῆς ἀνέλαβε καθήκοντα ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης στή Νέα Κυβέρνηση. Τό Δελτίο ἐκφράζει τὰ θερμά συγχαρητήρια στόν ἐκλεκτό ὑπουργό καί εὐχεται εὐδωση τοῦ ἔργου πού ἀνέλαβε. Ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς τίμησε μέ τήν παρουσία του στό παρελθόν τίς ἐκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου μας. Τό Δ.Σ. θά ἐπισκεφθεῖ τόν νέο ὑπουργό γιά νά τόν συγχαρεῖ καί ἀπό κοντά.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

Ἡμερολόγιο

Ὁ Σύνδεσμος ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καί φέτος κυκλοφόρησε ἡμερολόγια τοῦ 1982 μέ ωραῖες φωτογραφίες ἀπό τό χωριό. Πραγματικά ἔχει γίνει μιᾶ πολύ ωραία δουλειά, καί θά εἶναι ἕνα στόλισμα γιά τό σπίτι κάθε συγχωριανού. Ἡ τιμή του εἶναι 200 δραχμές καί μπορείτε νά τό προμηθεύεστε εἴτε περνώντας ἀπό τό γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου, Γ' Σεπτεμβρίου 18, εἴτε τηλεφωνώντας στό τηλ. 5235148. Ἐλπίζουμε ὅτι οἱ συγχωριανοί καί φίλοι θά σπεύσουν νά τό προμηθευτοῦν ἐνισχύοντας ἔτσι τήν οἰκονομική προσπάθεια τοῦ Συνδέσμου.

Γενική Συνέλευση

Ὅπως εἶναι γνωστό κάθε Γενάρη γίνεται ἡ Γενική Συνέλευση τοῦ Συνδέσμου. Φέτος ἔχει ξεχωριστή σημασία μιᾶ καί θά ἔχουμε ἐκλογές γιά τήν ἀνάδειξη νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Βέβαια λεπτομέρειες θά ἀκολουθήσουν στό ἐπόμενο Δελτίο ἀλλά θεωροῦμε

ἀπαραίτητο ἀπό τώρα νά ἐνημερώσουμε τὰ μέλη ὥστε νά μὴν λείψει κανένας.

Πολιτικό Γραφεῖο

Ὁ βουλευτής τοῦ Νομοῦ μας Κώστας Μπακογιάννης εὐχαριστεῖ ὄλους ὄσους τόν τίμησαν μέ τήν ψῆφο τους καί κάνει γνωστό σέ ὄλους τοὺς πατριῶτες ὅτι ἀνοίξε πολιτικό γραφεῖο στήν ὁδὸ Χαλκοκονδύλη 19, 5ος ὄροφος, τηλ. 5237701.

Εὐχόμαστε στόν ἐκπρόσωπο τῆς Φωκίδας στή Βουλὴ κάθε ἐπιτυχία καί ἐλπίζουμε σέ μιᾶ πραγματική ἀναμόρφωση τοῦ παραμελημένου Νομοῦ μας.

Νέο φορτηγὸ αὐτοκίνητο

Ὁ Μιχάλης Αὐγερινὸς ἀγόρασε μεγάλο φορτηγὸ αὐτοκίνητο καί τό δρομολόγησε στό χωριό. Πιστεύουμε ὅτι ἔτσι θά λημιουργηθεῖ ἀνταγωνισμὸς καί οἱ συγχωριανοί θά ἐξυπηρετοῦνται καλύτερα ἀπ' ὄλες τίς πλευρές καί οἱ τιμές τῶν διακινούμενων προϊόντων θά εἶναι πλέον σέ λογικά ἐπίπεδα.

Τὸ λεωφορεῖο

Τὸ δρομολογημένο λεωφορεῖο τοῦ ΚΤΕΛ στό χωριό, ἀπ' ὅτι μάς πληροφοροῦν καλύπτει ἀνάγκες δρομολογίων μόνο μέ Λαμία τρεῖς φορές τήν ἐβδομάδα, ἐνῶ ἡ μεγάλη διακίνηση τῶν συγχωριανῶν γίνεται μέ τό τραῖνο ἀπὸ Μπράλλο πρὸς Ἀθήνα ἢ ἀντίστροφα καί ἀναγκάζονται νά μετακινοῦνται μέ ταξί. Πολλοὶ συγχωριανοὶ ἐξέφρασαν παράπονα καί μάς ζήτησαν νά δρομολογεῖται τό λεωφορεῖο καί γιά τό Μπράλλο. Τό θέμα τῶχουμε ὑπόψη μας καί ἐλπίζουμε νά τό προωθήσουμε σύντομα.

Βιβλιοθεσία Ἑφημερίδας

Τὸ Δ.Σ. γνωρίζοντας τήν ἀγάπη ὄλων τῶν συγχωριανῶν γιά τό Δελτίο ἀποφάσισε νά βιβλιοδετηθεῖ ὄλα τὰ μέχρι σήμερα τεύχη σέ ἕνα ὁμορφο τόμο, ὥστε νά μπορέσουν ὄλοι νά τόν ἀποχτήσουν. Εἶναι μιᾶ ωραία προσπάθεια πού πραγματικά ἀξίζει τόν κόπο. Τὸ Δ.Σ. θά γνωστοποιήσῃ τήν τιμὴ τοῦ τόμου σύντομα καί θά φροντίσῃ ὥστε νά ἀποσταλεῖ σέ ὄλους τοὺς συγχωριανούς.